

=100=

***1887**

1987*

IJS-CLUB.

Jasie Mees

=100=

*1887

1987*

IJS-CLUB.

Vergadering van Leden,
Donderdag 17 November a.s.,
's avonds 8 uur, in 't Gebouw der Ver-
eeniging op den Zonnebrink.

Aan de orde:

1. Rekening en Verantwoording.
2. Benoeming Bestuurslid.
3. Plus: Schieten.
4. Herziening Reglement.

HET BESTUUR.

WINTERWIJK, 15 Nov. 87.

WINTERWIJKSCHE
IJSVEREENIGING

Inleiding:

Het achterhalen van de geschiedenis van de Winterswijkse IJs Vereniging was geen eenvoudige opgave.

Nochtans hebben we met veel plezier het speurwerk verricht!

Het kostte veel tijd en energie omdat er zeer weinig bewaard was gebleven.

Notulen en jaarverslagen van de vereniging waren en bleven onvindbaar.

Gelukkig konden we terecht bij de Nieuwe Winterswijkse Courant.

Deze krant komt reeds sinds 1901 uit en bovendien bezat men nog de leggers van de Winterswijksche Courant van uitgever G.Hartog.

In deze laatste krant troffen we de eerste berichten aan over schaatswedstrijden in de Achterhoek. Ook troffen we in deze krant op Vrijdag 11 November 1887 een artikeltje aan, waarin opgeroepen werd om geld bijeen te brengen voor het tot stand komen van een ijsbaan.

Deze ijsbaan zou gecreëerd worden op de "Schooten"

Dinsdag 15 November 1887 bevatte de Winterswijksche Courant een advertentie, waarin de leden opgeroepen worden de vergadering van de "IJs-club" te bezoeken.

Uit de inhoud van de agenda, op de voorpagina vermeld, dienen we te concluderen dat de IJs-Club reeds bestond.

Desalniettemin houden we deze vergadering aan als zijnde de oprichtingsvergadering eenvoudig omdat men dat altijd gedaan heeft.

Toen in de jaren dertig Koninklijke Goedkeuring werd aangevraagd, noemde men ook deze datum, als oprichtingsdatum.

Ook met deze oprichtingsdatum behoort onze Winterswijkse IJs Vereniging tot de oudste in het district Gelderland van de Koninklijke Nederlandse Schaatsenrijders Bond. Alleen de IJsvereniging "Vooruit" te Renkum (1878) en de Zutphense IJsvereniging (1879) gaan Winterswijk nog vooraf.

Gezien zijn ligging in een waterarm gebied, had Winterswijk wel zeer vroeg een ijsvereniging.

De Negentiende eeuw kan men wel beschouwen als de eeuw van de ijsclubs.

In het begin van die eeuw werden in Friesland ijswedstrijden vaak georganiseerd door caféhouders. Deze cafébazen verdienden hier uiteraard goed aan, maar in 1840 werd toch de eerste IJsvereniging te Dokkum opgericht.

Veertig jaar later had praktisch elk dorp in Friesland een ijsvereniging en de kortebaanijsrijderij kwam tot grote bloei.

Wanneer we weten dat de Wintersijkse burgemeester Haitzma Mulier in 1887 ook de leiding van onze ijsclub had en afkomstig was uit Friesland, bestaan er goede redenen te veronderstellen dat hij waarschijnlijk de stichter van onze vereniging was. Misschien kan nader onderzoek deze veronderstelling bevestigen.

Zo rond 1887 was er in de omgeving van Winterswijk al het één en ander op schaatsgebied te beleven. Zowel in Borculo als in Bredevoort werden al wedstrijden op de schaats gehouden.

Vermoedelijk werden er al eerder schaatswedstrijden georganiseerd, maar berichten daarover hebben we tot nu niet kunnen ontdekken.

Ijsverenigingen en/of organisatiecomités bestonden reeds in die plaatsen, maar zijn kennelijk ter ziele gegaan en waarschijnlijk later weer in het leven geroepen kortom: schaatsactiviteiten waren er wel degelijk in de tachtiger jaren van de vorige eeuw in het Oostgelderse.

Tot slot willen we benadrukken dat dit bescheiden "Eeuwverslag" berust op zeer spaarzame gegevens zoals ijswedstrijd- of ijsfeest aankondigingen en hun eventueel daaropvolgende uitslagen of verslagen én van de berichten van de jaarvergaderingen, voor zover we die terug konden vinden in de Winterswijksche Courant van G.Hartog en de Nieuwe Winterswijkse Courant van de Boer/Winkelaar. De nog in ons bezit zijnde jaarverslagen gaan terug tot 28 november 1956.

We hopen met deze "vogelvlucht" toch nog een aantal interessante feiten aan de vergetelheid ontrukkt te hebben en misschien slagen we er in de toekomst nog in méér van de geschiedenis van onze club te achterhalen.

Zeker is dat wij als enthousiaste schaatsers blijven streven naar een ruime ijsbaan, waarop we de winterswijkse jeugd, snel en veilig kunnen laten genieten van een al oude maar zeer geliefde schaatssport.

Ab Govers)
Jopie Schreurs) de samenstellers.
)

DATA JUBILEA

Er gaat geen jaar voorbij of er is wel een vereniging in het gewest Gelderland, die een jubileum heeft te vieren. In 1987 gaat de Winterswijkse IJsvereniging tot de eeuwelingen behoren. Zij komt dan in het gezelschap van IJsvereniging "Vooruit" uit Renkum, die 108 jaren telt, en de Zutphense IJsvereniging, die de 107 jaren is gepasseerd. De "verjaardagen" van de aangesloten verenigingen in het gewest Gelderland - in volgorde van leeftijd - zijn per 1-1987:

- 108 IJsvereniging Vooruit, Renkum(opgericht 11-11-1878)
- 107 Zutphense IJsvereniging(10-12-1879)
- 99 Winterswijkse IJsvereniging(17-11-1887)
- 97 Dodewaardse IJclub(12-12-1889)
- 94 IJclub "O.T.S.G." Kesteren(21-1-1892)
- 88 Eibergse IJsvereniging(18-12-1898)
- 85 IJclub Elburg(?-?-1901)
- 83 IJclub "Servatius", Vuren(1-2-1903)
- 78 IJclub "Vol Moed", Harderwijk(21-1-1908)
- 77 IJclub "Hurwenen Vooruit"(15-2-1909)
- 68 Oosterbeekse IJsvereniging(20-12-1918)
- 67 IJclub "de Molenkolk", Steenderen(16-2-1919)
- 67 IJclub Borculo(12-12-1919)
- 66 Needse IJclub(1-12-1920)
- 63 IJclub "D.E.S.", Hellouw(20-12-1923)
- 60 IJclub "de Nieuwe IJsbahn", Apeldoorn(28-3-1926)
- 57 IJclub "Exceslior", Wezep(9-2-1929)
- 57 IJsvereniging Laag Soeren(29-3-1929)
- 57 IJclub "Nooitgedagt", Gendt(23-12-1929)
- 57 IJclub "de Volharding", Zuilichem(29-12-1929)
- 54 Arnhemse IJclub "Thialf" (?-?-1932)
- 48 IJclub Ruurlo(27-12-1938)
- 47 IJclub "Nooit Gedacht", Oldebroek(1-9-1939)
- 44 Doornspijker IJsvereniging(?-?-1942)
- 41 IJclub Rhenen(9-12-1945)
- 39 IJclub "Marijke", Afferden(19-2-1947)
- 38 IJclub "de Flesse", Oosterwolde(20-10-1948)
- 36 IJclub "Rowinkel", Laren(22-3-1950)
- 31 Schaats Trainingsgroep "Wageningen" (?-4-1955)
- 30 IJsvereniging "de Pinguin", Tiel(1-3-1956)
- 23 IJsvereniging "d'n Ouwe Wiel", Herwijnen(31-1-1963)
- 23 IJclub Dronten(14-2-1963)
- 23 IJclub "T.O.G.", Oldebroek(12-12-1963)
- 23 Edese IJsvereniging(20-12-1963)
- 22 IJclub "de Toekomst", Oosterhout(29-12-1964)
- 22 IJclub Biddinghuizen(?-?-1964)
- 21 IJclub Lelystad(14-1-1965)
- 21 IJclub Swifterbant(3-2-1965)
- 21 IJsvereniging Hattem(1-10-1965)
- 19 Lochemse IJclub en Schaats Trainingsgroep(1-6-1967)
- 19 Schaatsvereniging "Viking", Harderwijk(3-9-1967)
- 19 IJclub "de Hoeken", Ochten(29-9-1967)
- 16 IJs- en Schaats Trainingsclub DSO, Epe(6-10-1970)
- 15 Schaats Trainingsgroep Dronten(19-2-1971)
- 10 Schaats Trainingsgroep Lelystad(5-10-1976)
- 9 Kunstrijvereniging "de IJsvogels, Nijmegen(?-12-1977)
- 8 IJclub Elspeet(2-3-1978)
- 7 Lichtenvoordse IJsvereniging(21-12-1979)
- 2 IJclub Zeewolde(19-12-1984)
- 1 IJclub Wijchen(3-10-1985)

Historisch overzicht van onze vereniging.

a. 1^e periode "Groote Schooten" 1887---?

Zoals reeds opgemerkt in de inleiding, was er eind vorige eeuw al heel wat te beleven op schaatsgebied. In Borculo en Bredevoort werden al hardrijderijen gehouden en in Friesland behoorde het hardrijden op de schaats al tot de typische folklore van die streek. In Slikkeveer, berichtte de toenmalige Winterswijsche Courant, zou de befaamde Noor Hagen het opnemen tegen de Nederlandse cracks. Helaas kwam de Noor tevergeefs, want de dooi viel in! Vermoedelijk was in die dagen de belangstelling voor het schaatsen zeker niet minder dan nu. Sportbeoefening was destijds iets wat men, zeker in Winterswijk, nog niet kende en schaatsen was met gymnastiek misschien, het enige sportieve verzetje dat onze plaatsgenoten uit die dagen zich permitteerden. Dat men daar in groten getale op af kwam laat zich raden. Vermoedelijk werd voor 1887 ook in Winterswijk al geschaatst, maar of dat op een speciaal daarvoor ingerichte ijsbaan gebeurde, is ons niet bekend. Voor zover wij weten werd de eerste aanzet tot een ijsbaan in het najaar van 1887 ondernomen. Dan lezen we namelijk in de Winterswijsche Courant van 11 november 1887 onder het hoofd "Binnenland".

"Winterswijk, 10 November.

Blijkens rondgaand verzoek tot deelneming aan de poging om eene som gelds bijeen te brengen voor het tot stand brengen van eene ijsbaan alhier, bestaat de gelegenheid daartoe op de Schooten. De eigenaars van dit uitnemend geschikt veld, dat gemakkelijk onder water gezet en gehouden kan worden, zijn bereid genoemd terein (sic!) hiervoor af te staan. Als nu maar alle liefhebbers van het ijsvermaak naar hunne krachten medewerken!"

Vier dagen later volgt in hetzelfde blad een advertentie van de "IJsclub", waarin zij leden oproept voor een "Vergadering van Leden".

Een kopie van deze advertentie vindt u op de voorpagina. Deze vergadering wordt nu door de W.I.V. als de oprichtingsvergadering beschouwd, maar de agenda van die vergadering doet sterk vermoeden dat de oprichting wat eerder plaatsgevonden moet hebben. Burgemeester Haitsma Mulier zal hier ongetwijfeld meer van geweten hebben, maar hij had helaas niet het eeuwige leven.....

Uit het verslag van deze vergadering, die op 17 November 1887 werd gehouden in 't Gebouw der Vereniging op den Zonnebrink (bakermat van zovele verenigingen), lezen we het volgende:

"De IJsclub alhier hield hedenavond eene vergadering, waarin het reglement werd herzien, nieuwe bestuurders werden benoemd en enkele regelingen getroffen met betrekking tot het terrein dat thans tot een ijsbaan wordt ingericht.

't Komt ons voor dat het bestuur (bestaande uit de heeren Haitsma Mulier, de Haan, J.B. Roelvink, Goedhart en Huyskes) gelukkig geslaagd is. Als nu maar weer en water dienen, zodat er ijs gemaakt worden kan, dan zullen de Winterswijkers op de Schooten eene gelegenheid vinden tot rijden, die nog ruimer is dan te Amsterdam achter het Rijksmuseum. Niet ongepast schijnt het ons mede te deelen, dat de contributie van f 1,-- na 1December tot f 1,50 voor dit jaar wordt verhoogd. Men haaste zich dus om lid te worden.

Leden zijn voorts allen die den 18-jarigen leeftijd hebben bereikt: buitengewone leden die nog geen 18 jaar oud zijn en maar f 0,50 hebben te offeren. Huisgenoten van leden hebben natuurlijk toegang tot de baan, voorzover zij niet vallen in de termen om lid te worden. Eindelijk is aan het bestuur vrijgelaten om ook aan anderen toegang te verlenen, die daarvoor om bijzondere redenen in aanmerking komen".

Uit dit verslag blijkt dat het bestuur van wanten wist. In slechts enkele dagen had men het ijsbaanproject "de Schoten" rond! Om jaloers op te worden! Bovendien was deze baan nog groter dan die te Amsterdam achter het Rijksmuseum. Kon men die eerste winter, 1887 - 1888, nu ook werkelijk schaatsen? Wis en waarachtig wel: Reeds 16 december 1887 lag er een prachtige ijsvloer, die door kwajongens bijna vernield werd omdat ze er takken en stenen opgooiden. Maar 2 januari 1888 was het dan zover!

De Winterswijksche Courant van dinsdag 3 januari 1888 schrijft: "Dankzij de krachtige vorst der laatste dagen van '87 vertoont thans het bekende veld "de Schooten" een uitgestrekte ijsvlakte, die voortdurend, waar het nodig is van sneeuw wordt vrij gehouden, en volkomen aan haar doel beantwoordend den liefhebbers eene uitmuntende gelegenheid tot schaatsenrijden biedt. Het zal wis iedereen verheugen dat de ijverige commissie, waarvan de Burgemeester aan het hoofd staat, hare moeite en zorgen aldus met schitterenden uitslag ziet belonen. Jammer, dat de dooi reeds invalt!"

In dezelfde krant stond ook een ijsfeest in Bredevoort aangekondigd voor 5 januari. Met muziek en na afloop dansen! Vanwege de invallende dooi is dat waarschijnlijk niet doorgegaan, maar op 20 januari schrijft de Winterswijksche Courant alweer: "Hartelijk hopen wij met de liefhebbers van het ijsvermaak nog enige dagen genot te zullen hebben van de thans werkelijk mooie baan, door de IJclub op de Schooten tot stand gebracht. 't Weêr loopt mee, dat is waar; maar het bestuur verdient toch prijs en dank voor wat het deed om deze onderneming zo te doen gelukken. Wij stellen ons voor dat de leden zich nog wel een extra bijdrage zullen moeten getroosten om de kosten te dekken, maar tevens dat schaatsenrijders en rijdsters dit ook gaarne zullen doen."

De baan van de Amsterdamsche IJclub (het tegenwoordige Museumplein) op 14 december 1890.

WINTERSWIJKSCHE IJSVEREENIGING.

VERGADERING van LEDEN,
WOENSDAG 14 NOVEMBER a.s.,
's avonds 8 uur,
in 't Societeitsgebouw op den Zonnebrink.
HET BESTUUR.

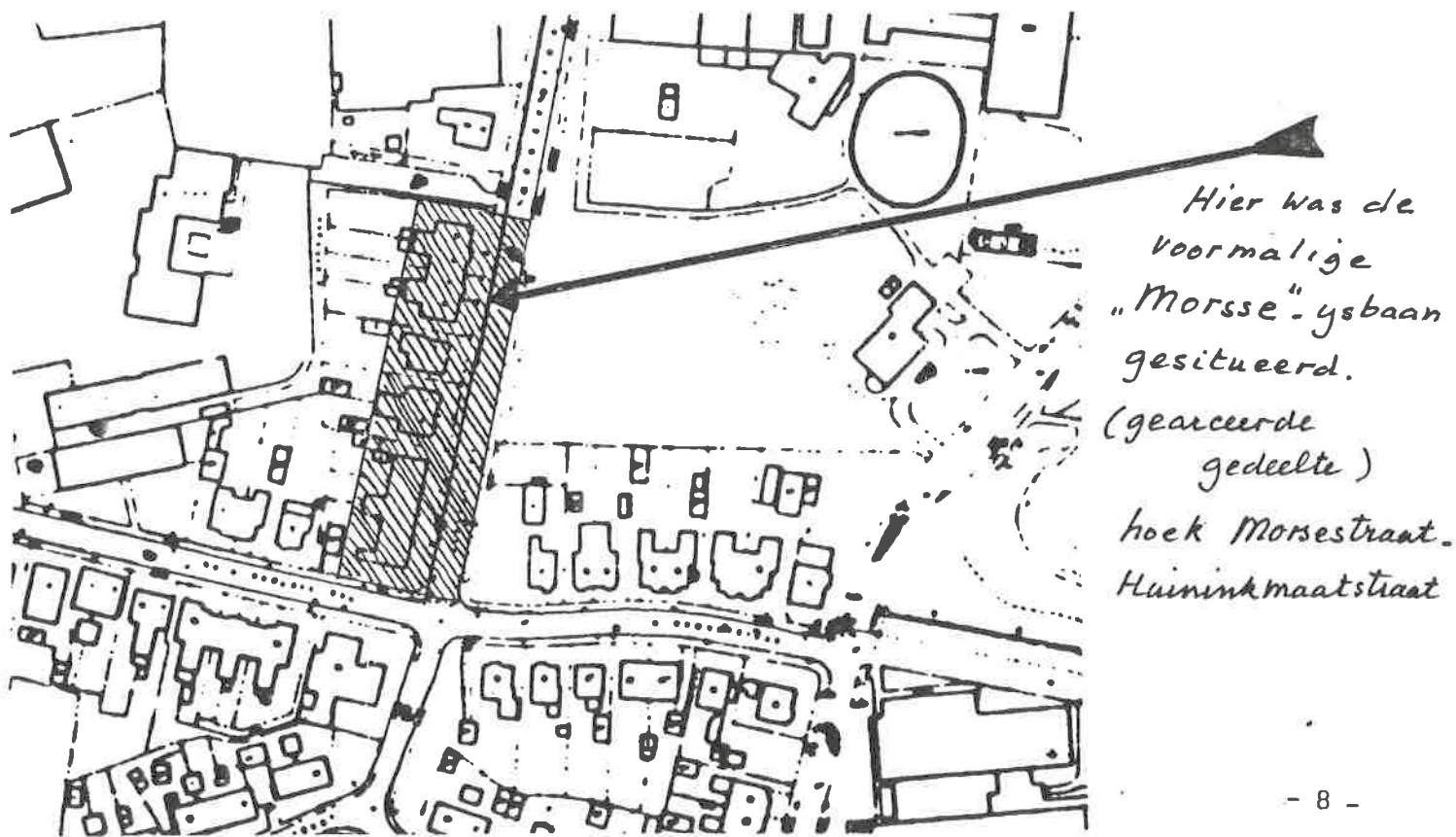
Uit de Winterswijksche Courant 1988

Uit bovenstaande berichten blijkt dat onze vereniging zich in een voor-
spoedige start mocht verheugen. Opmerkelijk is dat onze vereniging de ene
keer met "IJs-club" aangediend wordt en de andere keer met "commissie". Dit
zou erop kunnen duiden dat de vereniging kort daarvoor is opgericht en dat
de naam van de vereniging nog niet ingeburgerd was.

Jammer is dat we nu tot 1901, de start van de Nieuwe Winterswijkse Courant,
geen informatiebronnen meer hebben. Het laatste, opmerkelijke, bericht uit de
tachtiger jaren van de vorige eeuw is niet alleen de aankondiging van het te
houden meesterschap van de wereld te Amsterdam, maar vooral het bericht dat
enkele plaatsgenoten een tocht op het fraai bevroren Apeldoorns-Dierenkanaal
gereden hebben. Men bedenke wel, dat men er in die tijd nogal wat voor over
gehad moet hebben om zo'n tocht te ondernemen. Vervoersmogelijkheden waren
schaars, en wat we nu eventjes in een middag kunnen doen, moet toen een tijd-
roovende bezigheid geweest zijn.

Nogmaals jammer dat we niets weten van de periode 1890-1900.

Want er is, én er moet, nogal wat gebeurd zijn. Een feit is dat er in die peri-
ode twee strenge winters vielen: 1890-1891 en 1894-1895. Bovendien moet men
in die periode, ondanks de lovende woorden voor de "Groote Schooten", ver-
huisd zijn naar een baan, die dicht bij het dorp was gelegen: de Morsse.
Misschien kunnen we nog eens achterhalen hoe deze verhuizing tot stand kwam
en wat er gedurende de negentiger jaren der vorige eeuw zich op schaats-
gebied in Winterswijk heeft afgespeeld.

b Ijsbaan "De Morsse"

Zoals reeds vermeld is ons thans niet bekend waarom en wanneer men is overgestapt van de "Schoten" naar de "Morsse". Maar in 1901 blijkt uit een advertentie van notaris Roelvink, die een weiland te koop aanbiedt in de Morsse achter de ijsbaan, dat de Schoten toen zeker al verlaten was. Zelfs had men begin 1901 al een Ijsfeest op touw gezet. Waar de ijsbaan gesitueerd was, is ons door de heer O.Kwak, speelgoedhandelaar, alhier, haarfijn uit de doeken gedaan. De vader van de heer Kwak had nl. destijds, d.w.z. de periode van de Morsse-ijsbaan, een hotel-café-restaurant op de plaats waar bovengenoemde heer Kwak nu zijn speelgoed zaak heeft. In dit etablissement vonden doorgaans de prijsuitreikingen plaats van de schaatswedstrijden, die op de Morsse gehouden waren. Volgens de heer Kwak vormt de Morssestraat met de woningen aan de westzijde én de tuinen die bij die woningen horen het gebied waar de ijsbaan gelegen was.

IJSFEEST

op Zaterdag 23 Januari a.s.
des middags 2 uur

Wedstrijd voor Mannen
18-25 Jaar

Wedstrijd voor Mannen
boven 25 Jaar

Wedstrijd voor Paren
boven 18 Jaar

Opgeluiderd door Muziek.

Hedenavond half acht aangifte
bij KWAK, Weurden
HET BESTUUR

Ijsfeest

IJs en weder dienende, zal op a.s.

Donderdag 28 Januari,

een

IJSFEEST

worden gehouden op de versierde banen der IJsvereeniging.

Aangifte voor mededinging in de wedstrijden kan geschieden in de Boterwaag **Woensdagmiddag** van 4-5, waar van 7-8 de loting zal plaats hebben.

Gehouden zullen worden:

10. Hardrijderij v. jongens v. 9-12.
20. " " " " 13-15
30. " " " " 16-18
40. Open wedstrijd voor deelnemers
boven 18 jaar.
50. Wedstrijd in Schoonrijden.
60. Wedstrijd met paren.
70. Ghymkana-wedstrijd.

Aantreden op de Markt **Donderdagmiddag 1 uur.**

Aanvang Wedstrijd half twee.
HET BESTUUR.

Zaterdag 19 Januari 1901,
op de banen van de
Winterswijkse IJclub:

1. Hardrijderij

voor deelnemers van 9—12, 12—15 en
15—18 jaar.

2. Ghymkana-Wedstrijd.

Aangifte voor deelneming op de baan
van 1 tot half 2 uur.

Entree-geld voor niet-leden van de
W. IJclub **12 cent** ;
Kinderen **half geld**.

B. LUGT.

J. H. SCHRADER.

HENRI GRIMMELT,

W., 18 Jan. 1901.

penningm.

In de lengte liep de baan van de huidige Huininkmaatstraat tot de Morsse-
beek, die nu ,omdat zij door duikers loopt, bijna niet meer zichtbaar is. .
Zie de situatieschets.

Begin januari 1901 had men, zoals gezegd, een Ijsfeest op touw gezet.
Helaas kon dit feest door invallende dooi niet doorgaan. Dat men toen reeds
onze vroege bestuurders der ijsclub betichtte van een merkwaardig talent
om activiteiten op het ijs n t te laat te organiseren moge uit het volgende
ingezonden gedichtje door een "spotter" in de Nieuwe Winterswijkse Courant van
17 januari 1901 blijken:

__ Uit eene Zwolsche Courant van januari 1881 __

Hevig woedt de streng vorst,
Gracht en sloot bedekt een korst
Van stevig ijs; de wateren stollen.
Ijsclub peinst.

Strenger nog de koude wordt
Ijs wordt 'twater als het stort,
Over gracht de wagens rollen
Ijsclub peinst.

Vreeselijk nu de vorst regeert,
Zelfs de grootste zwaarte deert
Het ijs thans niet
Ijsclub vergadert

Zacht en mals valt nu de regen,
Hier kan zelfs het ijs niet tegen,
Zuchtend zinkt het, geeft den geest:
De ijsclub houdt een Winterfeest.

Kennelijk had men voor dit ijsfeest een inzameling gehouden want de Nieuwe Winterswijkse Courant berichtte kort daarna:

Ijsfeest.

Wegens den ingevallen dooi stelt het comité (deh.h.h. Lugt, Schrader, en H.Grimmelt) zich voor, het op de lijsten getekend bedrag à déposito te plaatsen bij de firma J.G. ten Houten & Co., om het te gebruiken voor een ijsfeest, zodra mogelijk. Degenen die iets tegen dit besluit hebben, of het getekende bedrag terug wenschen, kunnen zich vervoegen bij den heer Koopmans, conciërge en amanuensis der Rijks Hoogere Burgerschool alhier, en wel vanaf Donderdag 23 tot en met Donderdag 31 januari 1901, 's namiddags van 4-7 uur. Ook bemoeide de Zutphense Courant zich met het Winterswijkse wintergebeuren door een variant op de laatste strofen van het bovenvermelde gedicht in haar krant te publiceren.

- Zacht en mals valt nu de regen,
Hier kon zelfs de vorst niet tegen,
Zuchtend zonk het, gaf den geest
winterswijk vierde geen feest.

Intussen slaagde men er in Bredevoort wel in een ijsfeest te houden.

Bij de jongens beneden 16 jaar wist onze plaatsgenoot Averkamp de 1^e prijs te behalen. Bij het schoonrijden haalden de heer Jos Grimmelt en Mej. Willemsen de 1^e prijs.

Het niet doorgaan van een ijsfeest levert voor de mensen altijd een flinke "kater" op. Men is sterk teleurgesteld en voorzichtig zoekt men een zondebok. Of heeft en had de Winterswijkse Ijsvereniging een merkwaardige bedrevenheid in het te laat vaststellen van een ijsfeest? Zeer aardig worden de gevoelens van de Winterswijkers in een artikelje in de NWC van 30 januari 1901 onder woorden gebracht:

"Het dreigde reeds dagen. De lucht aprak van sneeuw of regen, in ieder geval van dooi weder. En alsof het noodlot onze ijsfeesten altijd moet vervolgen, zette zich de bedreiging Donderdag, juist op den feestdag zelve, in een daad van werkelijkheid om, en de vochtige, bewaterde en bemodderde straat was het onheilspellend teken der mislukking van het ijsfeest. Teleurstelling op alle gezichten. We waren wel ongeluksprofeten, maar opnieuw bleek de waarheid, dat onze ijsfeesten onder geen gelukkig gesternte geboren zijn.

Wat jammer, zei menigeen en wij zeggen het na, wat jammer, dat het ijsfeest niet op Woensdag gesteld was, wat jammer, want het ijs was toch zoo prachtig, het weer leende zich zoo voortreffelijk, de Woensdagmiddag was juist de aange-
wezen dag voor zo'n feest, evenals zulks elders geschiedt. Zoo menigeen had zich op de wedstrijden gevlapt, had gehaakt naar het tijdstip van aanvang;

het ijsfeest was het gesprek van den dag vooral onder de jongeren, en bij de deelnemers aan de verschillende nummers. Alles was in orde, de baan feestelijk getooid, vlag en wimpel wapperde vroolijk over de kleine ijsvlakte, het tentje was gereed, de prijzen allen gekocht; de inschrijvingen alle gesloten, er bleek een ongewone en onverwachte deelname te bestaan.

De jongeren hadden zich bij tientallen aangemeld, voor de gymkanawedstrijd waren niet minder dan zeventig liefhebbers ingeschreven en nu.....

het werk van menschenhanden was door eene onzichtbare hand in duigen geslagen, het water toonde zich ook thans onze verwoedste vijand: slechts door een watervlakte kan men den ijsspiegel nog zien.

Zou er nog een ijsfeest dit jaar voor ons weggelegd zijn? Misschien geeft de Februari-maand nog een aantal dagen van vorst en kan de ijscommissie zich diligent verklaren, om, gebruik makende van de reeds getroffen voorbereidingen, terstond na het invallen van de vorst met de organisatie van het ijsfeest te beginnen".

Aldus de Nieuwe Winterswijkse Courant. Hieruit kunnen we opmaken dat men al vaker ijsfeesten georganiseerd had en ook dat ze niet altijd doorgingen. Jammer dat niet alles meer te achterhalen is.

Aankondiging 1^e Wedstrijd 1901

Dit afgelaste ijsfeest kan dan toch nog gehouden worden op Dinsdag 19 Februari En dan hebben we de eerste uitslag van een wedstrijd georganiseerd door onze vereniging. NWC schreef;

- Het ijsfeest, door de heeren J. Breekveld, F. en M. Grimmelt, A. Koopman, W.Laponder, R.L. Lubberts, B.Lugt, en Talens, reeds voor de vorige ijsperiode op touw gezet, maar toen wegens den plotseling ingevallen, snellen dooi achterwege gebleven, is ditmaal, jl. Dinsdag op bescheiden schaal 't is waar, als wedstrijd op schaatsen, onder begunstiging van koud maar zeer helder weder en goed ijs, volkomen geslaagd. De muziek van Euphonia heeft weder het nodige bijgedragen om stemming te maken en te houden.

33 deelnemers van 9-12 jaar, 41 van 9-15 (gymkana-wedstrijd), 9 van 13-15, 8 van 16-18 jaar, en 12 zonder bepaling van leeftijd aan een open wedstrijd.

De namen der prijswinnaars zijn de volgende:

1^e Wedstrijd.

1^e prijs, D.Avergaat, een paar schaatsen; 2^e prijs, J.Bras, schooltasch, 3^e. J.v.d.Schaaf, zakmes; 4^e. P.Buisman, boek; 5^e. J.Miedema, bonte muts.

2^e Wedstrijd.

1^e prijs A.J.Brus, paar schaatsen; 2^e. D.Avergaat, horlogeketting;

3^e. G.H.Beijers, atlas; 4^e. Plekenpol, bonte muts; 5^e. W.Brus, portemonnaie.

3^e Wedstrijd.

1^e prijs F.Gijsbers, paar schaatsen; 2^e. G.J.Smorenburg, portret van H.M. Koningin Wilhelmina; 3^e. J.Hesselink, occarino; 4^e. H.J.Sellink, zakmes; 5^e. J.Piek, portemonnaie.

4^e Wedstrijd.

1^e prijs. J.Baarschers, zilveren inktstel; 2^e. J.Faber, kistje sigaren;

Dat vele andere liefhebbers van de bijbanen profiteerden, en ook tal van toeschouwers elkander afwisselend op en om het ijs zich bewogen, spreekt wel vanzelf - aldus de NWC.

In het najaar van 1902 werd men al zeer vroeg verrast door de vorst.

Op 21 November 1902 !! berichtte de NWC:

"Het bestuur der Winterswijksche IJvereniging bericht ons, dat, door de onvoldoend toevoer van water, de gelegenheid nog niet heeft bestaan om de "Morsse" onder water te zetten.

Wintersijk is niet de enige plaats, waar bij de plotseling invallende vorst, toch geen gelegenheid tot schaatsenrijden is. Ook uit Delft en enkele andere plaatsen komen berichten, waaruit blijkt, dat men verrast is. Hier evenals te Arnhem komt er nog een oorzaak bij, de stuwbeek bevat zoo weinig water, dat er niet voldoende is naar men zegt, om de ijsbaan onder te zetten.

-Het "Handelsblad" brengt in herinnering dat in het najaar van 1890, "dat beruchte jaar" de vorst nog acht dagen later inviel dan nu; terwijl, zegt de "Arnhemsche", de winter van 1879 op 1880 op 1 November begon, en men den 15n d.a.v. reeds schaatsenreed op den grooten vijver in Sonsbeek. Dit duurde toen tot Kerstmis, toen de dooi inviel. De Rijn, die dicht zat en waarop men een paar weken lang had kunnen rijden, ging toen op Oudejaarsavond aan het kruien; maar daags na Nieuwjaar begint het alweer te vriezen en ging dat zo door tot half Februari". aldus de NWC van 21 November 1902.

Begin 1902 was de heer Haitzma Mulier herkozen in het bestuur. Vermoedelijk heeft hij vanaf de oprichting deel uitgemaakt van het bestuur. Uit deze periode (1901-1902) stammen vermoedelijk ook de foto's van de "Morsse" IJbaan. Deze opnamen, die we in dit werkje hebben afgedrukt, werden indertijd gemaakt door de heer Ten Houten, een kundig amateur-fotograaf. De heer Ten Houten zou later nog als voorzitter van onze vereniging fungeren. De heer H.Th.Hofstede jarenlang, tot ver na de 2^e wereldoorlog, bestuurslid van de W.I.J.V. kan zich deze man nog goed herinneren. Eind 1902 was onze vereniging volgens de NWC weer te laat met het vaststellen van wedstrijden getuige het volgende berichtje;

"De door ieder verwachte hardrijderij op het ijs is ongelukkigerwijze op
hooger bevel van de baan gedaan. De dooi heeft allen eene lelijke poets ge-
bakken. Dus maar geduld uitgeoefend, tot er weer vorst komt; maar dan moet
het Bestuur van de IJsclub den wedstrijd vroegtijdig uitschrijven en niet
wachten tot het ijs gesmolten is, anders zou men in navolging van het be-
kende spreekwoord, kunnen zeggen: "Als het ijs gesmolten is, schrijft men
de wedstrijd uit".

„de Morse“
1902

240
Deel *2*

237
Folio *27*

Tel 227

Spaarbankboekje

van

Winterswijkse

Vereniging
1136
WINTERSWIJK

SPAARBANK TE WINTERSWIJK,

opgericht door het Departement WINTERSWIJK

DER MAATSCHAPPIJ

„TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.”

DEEL

FOLIO

Aanteekening-Boekje

uitgereikt aan

Winterswijkse Ysvereniging

Wegens door hem aan de SPAARBANK te WINTERSWIJK in bewaring gegeven
gelden, en deswege verschuldigde renten.

Uitgegeven den *10 Februari* 1906

de Commissie der Spaarbank,

Winterswijk
G. J. M. M. M.

DAGTEEKENING VAN ONTVANGST OR TERUGBETALING.			TE GOED Pruss. Courant.		TE GOED Nedl. Courant.		HANDTEEKENING.
			Guldens.	Cents.	Guldens.	Cents.	
1936		Per Transport			118	07	
Dec	2	ontv			32	83	J. C. Brouwer
"	2	saldo			121	390	
"	31	rente			32	31	
1937							
Jan	1	saldo			124	621	
"	2	terug			200	-	W. B. Brouwer
"	2	saldo			104	621	
Febr	4	terug			75	-	J. C. Brouwer
"	4	saldo			97	121	
Maart	13	terug			60	-	J. C. Brouwer
"	"	saldo			91	121	
Nov.	10	terug			100	-	J. F. Nijhuis W. Nijhuis
"	"	saldo			0	1121	
Dec	14	ontv			26	444	Twee honderd vier en zestig gld
					27	550	J. F. Nijhuis W. Nijhuis
					107	565	transporteeren in nieuwe boeke etc

Over 1903 zijn ons geen gegevens bekend. Vermoedelijk was dat een ijsloze winter. Maar januari 1904 geeft onze vereniging weer een teken van leven. Op woensdag 6 januari hield het haar jaarvergadering en wel zeer typerend was de opmerking in de NWC dat deze vergadering zoals gewoonlijk slechts door een paar leden bezocht werd. Het vroom kennelijk behoorlijk want er werden voor woensdagmiddag 13 januari 1904 wedstrijden vastgesteld.

Traditioneel welhaast konden deze wedstrijden niet doorgaan, hetgeen de NWC deed verzuchten: "Onze ijsfeesten schijnen onder geen gelukkig gesternte geboren te zijn. Telkens kwam de dooi ons verrassen en liet het ijsfeest in 't water vallen. Tip: in geval van vorst, niet zolang te wachten, stel niet uit tot morgen wat ge heden doen kunt".

Volgens een teruggevonden advertentie zouden de wedstrijden op donderdag 28 januari 1904 gehouden worden. Of het doorgegaan is en wat eventueel de uitslagen waren is ons helaas niet bekend.

Begin 1905 was het wel zéér koud (10° à -15°C !) maar men kon de Morsse niet laten onderlopen wegens gebrek aan water. Toch moet de winter flink doorgezet hebben getuige de hier volgende poëtische polemieken van de Winterswijkse heren X en Y. Weer was vermoedelijk het niet doorgaan van een ijsfeest de aanleiding. Laten we het woord aan de dichters:

M. de Redacteur !

Zou U onderstaand stukje in Uw veelgelezen blad willen opnemen?

De IJclub.

'k Heb voor twee jaar eens gelezen
Van een ijsclub, die ging peinzen
Als reeds weken lang de winter
Vaart en sloot had doen bedekken
Met een ijslaag, ruim voldoende
Paard en wagen te gaan dragen,
d'IJclub peinsde lang en langzaam.
Dat was in de goede dagen
Toen de winter maanden duurde
Zelfs de zee op zeer veel plaatsen
Dragen kon, en ar en sleden
Over 't gladde ijsvlak snelden,
Doch die lange, strenge winters
Zijnverdwenen en sinds jaren
Duurt de winter bij ons kort slechts,
Hoogstens tien tot veertien dagen.
Is er thans van peinzen sprake
Mag dat hoogstens één week duren,
Want ook de geachte ijsclub weet wel
Dat er bij zoo'n korten winter
Niet te lang gepeinsd mag worden,
Uit ervaring weet de ijsclub,
Dat de winter graag mag spotten
'tReeg'nen laat als 't plan gerijpt is
Te gaan strijden op den ijsbaan
Maar of de winter heel veel schuld heeft
Is een vraag, die de ijsclub zelve
Op kan lossen. De winter is niet jong meer
En oude heeren zijn gewoonlijk
Norsch, onriendelijk, gauw geraakt ook
Kwalijk kan men 't hem niet nemen
Want ouderdom komt met gebreken.
Als de winter nu zoo goed is
't Eén week flink te laten vriezen
Moest de ijsclub dankbaar wezen
En den ouden, grijzen brombeer
't Prettig maken, tot de oude
Zijn geduld gansch heeft verloren.

Dankend voor de plaatsruimte,

X.

Tamelijk fel reageerde vermoedelijk een bestuurslid Y.

Antwoord aan X.

Gij wijze X

slaat 't plankje mis,

Als gij d'ijscclub laat peinzen.

Wel zijt g'een snaak

En dicht maar raak

Op d'ijscclub, dooi en winter.

't Raakt kant noch wal

't Is al te mal,

Want weet dan, Onbekende:

Des ijscclubs doel

Is, om een poel

Op Morsse's grond te scheppen.

En deze plas,

= 't Is wel wat kras -

Kost geld en veel geld, weet U !

Primo de huur

Is reeds vrij duur;

Daarbij het maaien, slichten,

Een stuw daarnaast

In een beek geplaatst

En dan de dijken rondom!

Dat 's nog eens wat!

Die slaan een gat

In 's ijscclubs contributies.

Maar, o! het ijs,

Een rare sijs!

Dat peinst soms lang en langzaam.

D'ijscclub-- 't is waar --

Van zessen klaar !

Steeds waakzaam, werkzaam wacht zij.

Als dan de baan,

Glad als een zwaan,

Gereed ligt voor de rijders,

Dan kijkt 't bestuur

Volstrekt niet zuur,

Voldaan is z'over d' arbeid.

En arm en rijk

-- Ook op den dijk --

Geniet van 's ijscclubs Morsse

Steeds waakt 't bestuur
-- En, dat 's ook duur --
Dat d' ijsbaan glad en schoon blijft.
Dat 's ijsclubs feest !
Zoo is 't geweest:
Dus heer X, geen verwijten.
Is 't niet reeds mooi,
Dat 'n heele zoi
Zich hier vermaakt met rijden?
Wilt g'ander pret,
Dat 's ook heel net:
Een wedstrijd op de vlakke !
Maar dat 's uw zaak;
Niet d'ijsclubs taak,
Want daarvoor zijn geen centen.
En daarom X,
Wees nu recht fiksch,
Als gij eens komt vergad'ren;
zeg dan maar goed
Wat 't hart af moet:
Wis komt dan 't feest in orde!

Y.

X, gaat in dezelfde stijl reageren. De argumenten van de ijsclub maken wel indruk op hem!

M. de Redacteur!

Zou u s.v.p. zoo goed willen zijn nog eenige plaatsruimte in uw veelgelezen blad aan mij af te staan.

Aan de heer Y.

'tWas heel brutaal,
Zelfs kolossaal!
'k Wil het U gaarne bekennen.
Och lieve tijd!
Wat heb ik een spijt,
Dat ik in dichttrant ging pennen.

Mijn beste Y,
Vergeef het mij:
'k Ben nog een prul in het dichten.
Nog 'n lesje van U
't Liefst net zoo als nu,
En iedereen moet voor mij zwichten.

Tot mijn verdriet,
wist ik het niet,
Van die poel, van die stuw en dat maaien,
En dan die dijk.....

'k Geef U gelijk,
Hier zou het een ieder verdraaien.

'k Had niet het plan,
Mijn beste man,
De ijsclub in iets te gaan krenken;
'k Waardeer het zeer
Bij winterweer,
Dat zij ons de Morsse wou schenken.

Maar op mijn woord,
Ik had 't gehoord
Dat d'ijsclub een feest wilde geven;
Een hardrijderij
Met alles daarbij;
d'Advertentie was zelfs al geschreven.

De man die 't zei,
Vertelde er bij,
Dat de prijzen voorradig nog waren
Van 't vorige jaar,
't Was alles reeds klaar;
Dus laat zich mijn schrijven verklaren

Dankend,

X.

Wanneer we de inhoud van deze gedichten bekijken, dan blijkt dat er in ongeveer tachtig jaar niet zoveel veranderd is. Ook nu is het qua arbeid en qua financiën nog een hele toer om een ijsbaan te realiseren.

Helaas zijn slechts weinigen bereid zich daarvoor in te zetten.

Begin 1906 vroor het ook weer en onze club schreef een Ijsfeest uit voor donderdag 4 januari. Aangifte voor mededinging kon geschieden in de boterwaag! Op donderdagmiddag om 1 uur zou worden aangetreden op de schoolplaats Misschien het plein van de voormalige school C ??

De afstand van dat plein tot de ijsbaan was natuurlijk niet zo groot.

Maarl'histoire se repète, het feest ging weer niet door en we vonden in de NWC weer eens een dichterlijke ontboezeming:

Aan Winterswijk's Ijsfeest.

Hé, jongens, zegt mij toch, voorwaar
Wie voert men weg op gindsche baar?
Ziet nu daarbij dien grooten stoet
Hem brengend triest een afscheidsgroet.
Ik sta, gewis, er van versteld
Nu men bij tienen, ja honderden telt,,
Hen allen, die vol bitt're smart
De droef'nis voelen, diep in het hart.
Voorzeker is 't een machtig heer,
Wier zij bewijzen zoo eind'loos veel eer.

Och,och, is U dat onbekend,
We zijn 't toch, jaar op jaar gewend,
Dat grimmige vorst is heengegaan
Voor 't Ijsfeest hier is afgedaan.
Want, weet, gij ak'lige, nare prater
Des ijsclubs feest valt steeds in 't water.
Kijkt echter niet zoo vreeselijk verstoord;
Want waarheid is 't, wat gij nu hoort,
Als 'n paal, die boven water staat:
"Es ist bestimmt im Gottes Rath".

Het bestuur was thans heel goed op tijd,
Reeds menig knaapje had het verblijd.
Want des ijsfeest gelden waren goed bewaard,
De cadeautjes van vroeger bijeenvergaard.
En nu een wedstrijd was uitgeschreven,
Zoals men voorzeker niet vaak zou beleven,
Nu was 'tbeste beentje vooruit gezet,
Om ieder te verschaffen ontzag'lijk veel pret.
Alles van te voren in orde gemaakt
En de strijders alom in vuur reeds geraakt.

Om ieder te verschaffen ontzag'lijk veel pret.
Alles van te voren in orde gemaakt
En de strijders alom in vuur reeds geraakt.

Doch men'ge ijsvriend kon het heusch niet gelooven
En blikte vol eerbied en ernst naar boven
Toen hem van het prachtige feest werd verteld,
Van het groot aantal strijders, dat zich reeds had gemeld.
Hij dacht bij zich zelf, de ijsclub mag wikken,
Doch de Heer in den hooge kan het anders beschikken.
Waarom toch, zoo sprak hij, tot Donderdag gewacht,
Ik had voor het doel, aan den Woensdag gedacht;
Gij hadt dan voor de jeugd om verlof niet te vragen,
Of dit burgemeester van Nispen zou behagen.

Nu gaat het U, 't is wisse en waar
Zoals telkens te voren, jaar achter jaar,
Wilt ge houden een feest, in 't rijden op den schaats,
't Is louter verbeelding, 't geeft stof tot wat praats.
Ge zult zien 't gaat dooien
Om het feest om te gooien.
En d'ijsvriend sprak zeker, ja, niet zonder recht,
Want spoedig reeds bleek het, dat hij waarheid had gezegd.
Dra kwam de regen uit den hemel gevallen,
Weg was de ijspret, gedaan voor ons allen.

Iets mijne vrienden wil 'k U nu vertellen:
Wenscht ge ooit in de toekomst, de dooi te bestellen,
Dan moet ge heel vlug naar de ijsclub toe gaan,
Zij belooft U een feest en 't ijs gaat naar de maan.

Nou, daar kon de IJclub 't mee doen. Vooral de laatste, venijnige strofe laat niets van onze club heel. Men zou er ook uit kunnen opmaken dat men in die dagen zeer sterk naar zo'n IJsfeest uitzag.

Veel vertier is er mogelijk niet geweest en zo'n ijsfeest betekende wat. Meerdere malen bleek ons dat er veel rijders hadden ingeschreven. Althans veel meer dan tegenwoordig het geval is. Uit de zin: "Want des ijsfeest gelden waren goed bewaard", lijkt men te kunnen concluderen dat men op een of andere manier geld voor zo'n ijsfeest reserveerde. Vermoedelijk wordt hier verwezen naar door een collecte bijeengebrachte gelden. Nu wordt het voor het "imago" van de Winterswijkse IJvereniging wel tijd dat er weer eens een geslaagd IJsfeest komt! Maar dat duurt nog wel even.

Eerst in 1908 lezen we weer berichten over onze vereniging in de NWC. Dan zal eindelijk na een reeks van mislukkingen weer een echt ijsfeest georganiseerd worden.

IJvereniging.

Waarschuwing.

Een ieder, die de verschuldigde contributie der IJvereniging niet heeft voldaan en toch van hare IJsbanen gebruik maakt, zal daarvan onherroepelijk verwijderd worden.

Het bestuur,
E. HAITSMA MULIER, Voorz.,
O. TEN HAVE, Secr.

Eindelijk was het dan zover. Voor zaterdag 4 januari 1908 had onze vereniging een ijsfeest en hardrijderij aangekondigd. Deze keer was het echt raak. Hoe lang men al naar zo'n evenement uitgezien had, moge blijken uit het verslag van de KWC: " De Winterswijkse Ysvereniging is in ere hersteld. Na enige jaren teleurstelling, is zij eindelijk dit jaar mogen slagen in het houden van eenen wedstrijd en het organiseren van een ijsfeest. Gelukkig, dat de vereniging op tijd is gekomen; want had ze een paar dagen langer gewacht, de schaatsenwedstrijd had in een zwemwedstrijd veranderd kunnen worden. Het ijsveld zag er zaterdag door de goede zorgen van het bestuur goed onderhouden uit.

Voor het terrein van den wedstrijd vertoonde zich spiegelglad (sic)

De wind had zich van Oost reeds naar Zuid-West gekeerd, zodat deze den jeugdigen deelnemers aan den wedstrijd niet bemoeilijkte.

Terwijl het publiek, dat zich met de ijssport vermaakte zijn rondje deed, vond Zaterdagmiddag de uitgeschreven wedstrijd plaats, die den volgenden uitslag opleverde.

Jongens van 9 - 12 jaar.

1^e prijs A. Avegaat
 2^e " C. Milius
 3^e " J. Avegaat
 4^e " A. Renskers
 5^e " W. Beijers
 6^e " G.L. Brus
 7^e " G. Jansen
 8^e " B. Nijkerken
 9^e " R. te Gussinklo
 10^e " G. Beijers

Jongens van 13 - 15 jaar.

1^e prijs H. te Gussinklo
 2^e " J. Beskers
 3^e " J.D. Beskers
 4^e " G. Damstra

Jongens van 16 - 18 jaar.

1^e prijs P. Buisman
 2^e " W. Damstra

Gymkana-wedstrijd.

1^e prijs H. Hartwijk
 2^e " H. te Gussinklo
 3^e " A. Renskers
 4^e " J. Beijers
 5^e " C. Milius

6^e prijs B. Höfkes
 7^e " G.L. Brus
 8^e " J. Stienstra
 9^e " A. Avegaat

Zij allen konden met practische prijzen als winnaars huiswaarts keren. Voor de oudere (sic) (vermoedelijk wordt hier bedoeld: de oudere A.G) groepen waren geen deelnemers.

's Avonds was de baan met lampions verlicht en haalden velen hun hart ter dege aan de ijssport op.

Zondag spande natuurlijk de kroon. Toen wemelde de Morsse zoo van rijders en rijderessen, dat het bijna onmogelijk was behoorlijk te rijden. Dit weerhield echter niemand, om zich nu eens ter dege aan de ijssport te goed te doen. Dat ging zoo den geheelen dag door tot 's avonds laat, toen de lampion - verlichting haar werk had gedaan. Het was zondag dan ook een eenig uitgelezen dag voor ijspret, waaraan schaatsliefhebbers met genoeg zullen terugdenken." Aldus de NWC. Wat moet dat prachtig geweest zijn ! Een baan verlicht door lampions! Dat moet wel haast een sprookjesachtige sfeer gegeven hebben.

Eind 1908 is het alweer winter. Men kan weer rijden hoewel het bitter koud is. Begin 1909 levert ook weer prachtig winterweer en er wordt volop genoten van het schaatsenrijden op de Morsse.

Eind 1909 lezen we in een verslag van de W.Y.V. leden vergadering dat er buiten het bestuur om slechts één lid aanwezig was. Het blijkt een gegeven te zijn dat ledenvergaderingen slechts zelden door leden bezocht worden. In de hele historie van onze vereniging zijn we nooit een drukbezochte vergadering tegengekomen. Ook hebben we, de huidige bestuursleden, nooit het genoegen van enige aandacht voor ons werk mogen smaken. Deze geringe belangstelling werkt wel eens ontmoedigend op de bestuursleden. Maar ach, men went wel aan zulke "feiten"

Gediscussieerd werd op die vergadering van 6 november 1909 over het waterdicht maken van de "overlangsche" dijken op de "Morsse". Men wilde dat doen met leem en ze verbreden tot \pm 50 cm. Uit mededelingen van de heer Kwak, die zich de Morsse-baan nog goed kan herinneren, kunnen we opmaken dat deze dijken daadwerkelijk verbeterd zijn. Tot 1911 vernemen we dan niets over onze vereniging. Dan op 29 november 1911 blijkt uit een jaarverslag in de NWC dat er weer traditioneel één lid aanwezig was en dat de heer R.C.J. Willink tot nieuw bestuurslid werd gekozen. Was hij misschien het enig aanwezige lid?? En was dit dezelfde persoon die een jaar later het initiatief nam tot de oprichting van Winterswijk's oudste voetbalvereniging W.V.C.??

Burgemeester Jhr. G.A. van Nispen werd tot voorzitter gekozen inplaats van de heer J.C. Leyer. Wanneer de heer Leyer voorzitter is geworden is ons niet bekend. Evenmin wanneer burgemeester Haitsma Mulier, de vermoedelijke oprichter van onze vereniging, uit het bestuur verdwenen is. Wel is bekend dat hij zijn burgemeestersambt in 1905 beëindigde.

Pas in 1913 lezen we weer van een jaarvergadering. Nu zelfs zonder ook maar één lid. Eind januari 1914 kan er in Winterswijk weer gereden worden Winterswijk en omgeving schijnt dan de enige plek in Nederland te zijn waar dat kan. Maar een ijsfeest komt er weer niet van.

Eind 1914 vergadert men weer en blijkt dat men dankzij Mr. W.A. Roelvink gratis de beschikking had over de Norsse als ijsbaan gedurende het seizoen 1913 - 1914. Er hoeft dat jaar ook geen contributie betaald te worden. Wat hiervoor precies de reden is, is ons onbekend. Vreemd is wel dat we jarenlang niets meer over de W.Y.V. vernemen. Wel zijn in 1916 en in 1918 nog vergaderingen aangekondigd, maar wat daar besproken is, valt niet te achterhalen. Waren er geen echte winters in die jaren? Had de eerste wereldoorlog, hoewel Nederland neutraal was, zo'n invloed op het dagelijks gebeuren dat men aan winterse activiteiten niet meer toekwam?

Eerst in 1920 lezen we weer in de NWC over onze vereniging. Voor 1dec. wordt dan een algemene ledenvergadering belegd. Aangekondigd wordt dat voorzitter en secretaris/penningmeester hun functies neerleggen omdat zij vinden dat jongeren het roer dienen over te nemen. Liefst zijn het ook schaatsenrijders! Men verwacht een grote opkomst. Het schaatsenrijden moet weer eens echt op poten gezet worden!! Helaas op 2 december meldt de NWC :

"WINTERSWIJKSCHE IJSVERENIGING"

De algemene ledenvergadering van bovengenoemde vereniging had Woensdagavond niet plaats wegens gebrek aan belangstelling. Slechts 3 leden waren aanwezig. De voorzitter en de secretaris/penningmeester hebben bedankt, zoodat de vereniging zoo langzaam aan , gezien ook de opkomst der leden, uitgaat als een nachtkaaars".

Dat ziet er heel somber uit. Kennelijk zijn de afgelopen jaren heel slecht voor de vereniging geweest. Naar de oorzaken moeten we raden. Onze vereniging is op sterven na dood. Of zou het kaarsje nog blijven branden??

Twee jaar later zijn er gelukkig weer een aantal mensen die de draad oppikken. De NWC schrijft het volgende over deze voor onze vereniging belangrijke vergadering:

"Winterswijksche IJsvereniging"

Woensdagavond half negen vond deze vergadering plaats in de rookzaal van de sociëteit de Eendracht.

De heer J. Willink Azn. opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom

Gezien de goede opkomst, gelooft de inleider dat het doel der vergadering bereikt zal kunnen worden. Hij zet hierna uiteen hoe de IJsclub werkte en deelt mede, dat de oude vereniging nog steeds recht van huur heeft op de "Morsse", zodat, mocht de vergadering tot een besluit komen, Winterswijk dezen winter weder kan profiteren van een ijsbaan. De inleider verheelt zich niet, dat de Morsse door den groei der gemeente te klein is geworden, zoodat dus de eerste taak van het nieuwe bestuur zal zijn om te zien naar een grooter terrein, dat dan eventueel als ijsbaan kan worden ingericht. Dezen winter zal daarvan wel niets kunnen komen, zoodat er nu gezorgd moet worden dat de Morsse zal bereden kunnen worden. Een later punt zal dan zijn het zoeken van een geschikt terrein.

Hierna ontspint zich eenige discussie, waarin o.a. eenige terreinen genoemd worden. Echter brengt de inrichting daarvan natuurlijk kosten met zich en kunnen deze alleen gedekt worden als Winterswijk toont het streven der vereniging op prijs te stellen, waarvan een zeer groot aantal ledental het bewijs zal moeten zijn. Het slot der discussie is dat wordt overgegaan tot het verkiezen van een bestuur, hetwelk na eenige stemmingen als volgt werd samengesteld: J.G. ten Houten, voorzitter, Ds. Steijn, vice-voorzitter, J.J. Post, penningmeester, G.F. Dalenoord, secretaris, J. Willink Azn., J. Jansma, L. Faber, commissarissen.

Voor de stemming deelde de heer Willink mede, dat hij zich wegens drukke werkzaamheden niet voor een bestuursfunctie beschikbaar kon stellen.

In de hierna gehouden bestuursvergadering werd de heer Jhr. G.A. van Nispen tot eerevoorzitter benoemd.

Wij willen dit verslag niet eindigen zonder een ieder, die iets voor de ijssport voelt, op te wekken lid te worden van de Vereniging en op deze wijze mede te werken aan het tot stand komen van een ijsbaan, een gemeente als Winterswijk waardig.

Eindelijk weer een initiatief dat onze vereniging nieuw leven inblies!

Een jaar later, 1923, kon het nieuwe bestuur reeds aan de slag.

Woensdagmiddag 21 februari had een wedstrijd plaats op de Morse, aldus de N.W.C. twee dagen later. Liefst 183 jongens en meisjes namen hieraan deel. Zeker een succes van het jonge bestuur, dat zijn taak zeer serieus opvat. Honderden bezoekers waren aanwezig om dit schouwspel gade te slaan, daar dergelijke wedstrijden weinig voorkomen.

Onder de jongelui waren er bij, die goed konden rijden. Velen tippelden hard mede, maar ook zagen wij er die goede streken gaven. Zelfs een paar die als echte hardrijders bijna met den neus op het ijs lagen.

Uitslag meisjes tot 14 jaar. 24 Deelnemers.

1^e prijs L. Achten, 2^e prijs M.H. Korteling, 3^e prijs C. Van Brakel,
4^e prijs J. Gribbroek,

Paren 14 - 16 jaar. 20 Paren.

1^e prijs J. Postma en Elize van Schothorst,
2^e prijs H. Donia en M. ten Houten, 3^e prijs C.C. Klinkenberg en
S. Welman, 4^e prijs E. van Schothorst en B. Brittijn.

Aldus de NWC van 23 februari 1923. Waar de overige deelnemers en deelnemers, er waren er immers toch 183, gebleven waren, wordt niet vermeld.

Eerst in 1926 wordt weer een wedstrijd aangekondigd, alleen voor mannen en paren. Vermoedelijk vond deze wedstrijd geen doorgang en moeten we aannemen dat bovengenoemde rijderij in 1923 de allerlaatste op de Morse is geweest.

In 1927 pas lezen we weer over enige schaatsactiviteit. We lezen dat voorafgaande winters weinig schaatsvreugde hadden opgeleverd, maar nu hadden enige dagen vriezend weer in midden december voor draagbaar ijs gezorgd. Velen trokken naar "Den Helder" of "De Puls" om de ijzers onder te binden. Vermoedelijk was er geen officiële ijsbaan en was "De Morse" reeds ter ziele.

C. 2^e PERIODE "GROOTE SCHOOTEN"

Begin januari heeft onze vereniging weer een baan. Het is de welhaast legendarische "Groote Gooren" of "Den Schooten" Op 8 januari 1929 maakt de NWC daar melding van.

"Sport".

Bestond er Zaterdag nog een kleine kans, dat de voetbalwedstrijden zouden kunnen doorgaan, daar de vorst hoogstens 3^oC haalde, Zondagmorgen werd alle verwachting de bodem in geslagen door een dik pak sneeuw. In geheel Nederland ging slechts 1 voetbal- en 1 korfbalwedstrijd door, waarschijnlijk op een door man en macht schoongeveegde veld. De schaatsenrijders konden echter hun hart op verschillende plaatsen ophalen, zowel in het Corleveen als op den Plekenpol werd menig baantje gemaakt. Daar het in dien nacht van Zaterdag op

Winterswijsche IJsvereeniging

Wie Lid wensch te worden

van bovengenoemde IJsvereeniging, kan zich opgeven vóór 1 November 1929 bij den Penningmeester, Architect J. J. POST, Prins Hendrikstraat 3 te Winterswijk.

De jaarlijksche contributie bedraagt:

Voor personen boven 12 jaar: 2 leden uit een gezin ieder f 2 het 3e lid uit een gezin f 1.50, de volgende leden uit een gezin f 1.—. Voor kinderen tot en met 12 jaar, mits een persoon boven 12 jaar lid is, f 0.25. Voor kinderen tot en met 12 jaar uit een gezin waarvan niemand lid is, f 0.50.

Alle kaarten zijn persoonlijk.

Zij die zich na 1 November 1929 als lid opgeven,

moeten de dubbele contributie betalen.

Dagkaarten voor personen boven 18 jaar f 0.50.

Dagkaarten voor personen van 12—18 jaar f 0.25.

Dagkaarten voor personen beneden 12 jaar f 0.05.

Dagkaarten en avondkaarten zelfde tarief.

Het bovenstaande geldt ook voor oud-leden.

Winterswijsche IJsvereeniging.

IJswedstrijden

Zaterdag 19 Jan. 1929 - 2 uur

(IJs en weder dienende naar het oordeel van het Bestuur)

Schoonrijden voor:

DAMES	inleggeld f 0,50
HEEREN	inleggeld f 0,50
PAREN	inleggeld f 0,70

Behendigheidswedstrijden voor:

MEISJES beneden 14 jaar	inleggeld f 0,25
JONGENS beneden 14 jaar	inleggeld f 0,25

HARDRIJDEN voor Dames 120 Meter	inleggeld f 0,50
HARDRIJDEN voor Heeren, 500 Meter	inleggeld f 0,50

Deelname aan de wedstrijden uitsluitend voor ingezetenen van Winterswijk

Aangifte Vrijdagavond 18 Jan. 1929 van 9—10 uur bij Café „BOER BALINK”. Na vastgestelde tijd van aangifte worden geen deelnemers meer aangenomen.

Baan open om 1 uur

FLINKE PRIJZEN!

Lidmaatschapskaarten worden dit seizoen niet meer uitgegeven

Winterswijsche IJsvereeniging

Hardrijderij

op de Grootte Schoten

ZONDAG 13 JANUARI - 1 UUR

(IJs en weder dienende naar het oordeel van het Bestuur)

MEISJES van 11—14 jaar	inleggeld f 0,10
JONGENS van 11—14 jaar	inleggeld f 0,10
MEISJES van 14—17 jaar	inleggeld f 0,25
JONGENS van 14—17 jaar	inleggeld f 0,25
PAREN	inleggeld f 0,50
MANNEN boven 17 jaar	inleggeld f 0,50

Prijzen en premies waardevolle kunstvoorwerpen

Aangifte ZATERDAG 12 JAN. 1929, 's middags van 1—2 uur bij Café „BOER BALINK”

BAAN OPEN 10 UUR

HET BESTUUR

Zondag 3 en van Zondag op Maandag 5 graden gevoren had, werd de nieuw aangelegde ijsbaan, de groote Gooren, ook wel genaamd "Den Schooten", Maandag middag voor het publiek opengesteld. De opgave voor een lidmaatschap à f 1,-- is nu gesloten, die nog geen lid is zal dagkaarten à f 0,25 moeten koopen. Wij hebben Zondag een vluchtig ijsonderzoek gemaakt. Het was schitterend. Men was druk bezig de laatste gevallen sneeuw te verwijderen en kunnen we niet anders dan een druk bezoek op deze banen verwachten. Hadden wij reeds bijna gewanhoopt aan het tot stand komen van een behoorlijke ijsbaan, we kunnen nu weer juichen. De nieuwe baan in de splitsing van de beide Wooldsche grintwegen achter Den Helder is ruim 200 M. lang en aan de breedste zijde ook ruim 200 m., loopt echter naar het Oosten tamelijk spits toe met een breedte van c.a. 50 m. Het geheel is mooi met bomen omzoomd, terwijl in het algemeen de diepte niet meer dan 50 cm. bedraagt, zodat ijsgevaar nagenoeg afwezig is.

Maandagmiddag namen wij eens een kijkje op de nieuwe baan. Het was er aardig druk: velen zwierden lustig over de mooie vlakte. Natuurlijk ontbrak het ook niet aan kijkers. Wij feliciteren het bestuur der Winterswijksche IJvereniging met zulk een prachtige ijsbaan. Deze zaak verdient alle mogelijke steun". aldus de NWC van 8 januari 1929.

Begin januari was dus de start van de tweede periode op de "Groote Schooten". Behoudens een kleine onderbreking zou men daar liefst veertig jaar onafgebroken schaatsplezier beleven. Deze periode "leeft" nog bij vele Winterswijkers. Het was een prachtige, zeer grote ijsbaan, die schaatsliefhebbers tot uit de wijde omgeving trok.

Een nadeel van deze baan was het feit dat hij moeilijk water hield. Veel water verdween in het nabijgelegen bos, omdat de wal aan de boskant zeer poreus was. Op 10 januari 1929 kwam het bestuur bijeen om de activiteiten op de nieuwe baan te ordenen. Ze besloot personen aan te zoeken om voorlopig als bestuurslid op te treden.

Want men achtte dat nodig nu de baan zo groot was geworden en het aantal leden weldra fors zou toenemen. Men wilde de vereniging reorganiseren. Interessant is de volgende passage uit het verslag van die vergadering: "Over het algemeen houden de liefhebbers van schaatsen-rijden zich wel aan het verzoek van de bestuursleden wat richting nemen betreft en vooral wat aangaat het rijden met lange slingers. Daarop zal het bestuur nog meer gaan letten en besloot een bezoldigd controleur (kenbaar aan witten band om den arm) op schaatsen aan te stellen.

Deze en ook de bestuursleden hebben het recht om tegen de stroom in te rijden." Het rijden moest dus wel in goede banen geleid worden! Voor 13 januari werd meteen een hardrijderij op touw gezet. Hiervan treffen we in de NWC van 15 januari het volgende verslag: "IJSFEEST" Het aangekondigde IJsfeest op zondagmiddag j.l. georganiseerd door de Winterswijkse IJsvereniging op "Den GrootenSchooten" achter "Den Helder", is ondanks de ingetreden dooi, uitstekend geslaagd. Drommen mensen begaven zich Zondagmiddag naar deijsbaan, welke door de vele vlaggen een echt feestelijk aanzien had gekregen. Om 1 uur begonnen de wedstrijden -op-de-schaats, die werden verreden op een baan van 100 meter, met een uitloop van 30 meter aan iederen kant. Van de plus minus 60 deelnemers behaalden de volgende een prijs:

Heeren boven 17 jaar:

J. Jetting	12 ³ / ₅ sec.	1 ^e prijs;	f 15.--
H. Th. Hofstede	13 sec.	2 ^e prijs;	f 10.--
P. Hoekstra	13 ¹ / ₅ sec.	3 ^e prijs;	f 5.--
M. v.d. Burg	13 ³ / ₁₀ sec.	4 ^e prijs;	f 3.--

Meisjes van 14-17 jaar:

E. Dijkshoorn	18 sec.	1 ^e prijs;	f 7.50
T.v. Brakel	19 ¹ / ₅ sec.	2 ^e prijs;	f 5.--
Th. Brouwer	19 ⁴ / ₅ "	3 ^e prijs;	f 2.50

Meisjes van 11 - 14 jaar:

J. Plantinga	18 sec.	1 ^e prijs;	f 4.--
M. Jansma	18 ¹ / ₅ sec.	2 ^e prijs;	f 3.--
T.v.d. Baat	21 sec.	3 ^e prijs;	f 2.--

Jongens van 11 - 14 jaar:

J. Beskers	15 sec.	1 ^e prijs;	f 4.--
J Berenschot	15 ² / ₅ sec.	2 ^e prijs;	f 3.--
B. Beskers	16 ¹ / ₅ sec.	3 ^e prijs;	f 2.--

Jongens van 14 -17 jaar:

B. Hoekstra	14 sec.	1 ^e prijs;	f 7.50
J. van Noord	14 ² / ₅ sec.	2 ^e prijs	f 5.--
J.H.J. Groeneweg	14 ⁵ / ₁₀ sec.	3 ^e Prijs	f 2.50

Paren:

E. Dijkshoorn en G.v.h. Kaar	14 ⁴ / ₅ sec.	1 ^e prijis	f 10.--
G.v.h. Kaar en H. Nijenhuis	15 ² / ₅ sec.	2 ^e prijis	f 8.--
A. Bosma en H.Hofstede	16 ¹ / ₅ sec.	3 ^e prijis	f 4.--

De prijswinnaars ontvingen ieder een bon ter waarde van het gewonnen bedrag, waarvoor zij bij plaatselijke winkeliers het één en ander kunnen kopen. Om plus minus 3 uur waren de wedstrijden ten einde, waarna echter op de banen nog enige uren druk werd gereden." aldus het verslag in de NWC.

Dit was dus de eerste wedstrijd op de Schoten en de bovengenoemde rijders en rijdsters de eersten die op deze baan een wedstrijd reden. Een schitterend begin van de Schoten periode. Toch zou fikse kritiek binnen een maand volgen. De winter was dat jaar erg fel, maar dat leidde voor de nieuwe baan toch problemen. Men leze het volgend bericht in de NWC van 5 februari 1929: "IJs. Buiten enkele dooidagen in het midden der week, hebben we nu in dit gezegende Oosten al den vijfden Zondag achter elkaar ijs. Op de ijsbaan ligt nog steeds de oude laag, droog ophet gras. Het laatste druppeltje water is eronder vertrokken, zoodat hier nog wel twee weken gereden kan worden. Gereden is niet het goede woord, zelfs per fiets is 't levensgevaarlijk. Naast verschillende grasperkjes van behoorlijken omvang, Waarin een pessimist al madeliefjes meend ete zien, had het bestuur midden in de banen gezorgd voor miniatuur ijsbergen en skivelden terwijl het geheel in Parijschen trant in een golfbaan is herschape die echter voor sommige kleuters te stijl was. Zulke attracties zijn echter gewoonlijk maar betrekkelijk kort amusant en het is eenigszins vanzelfsprekend, dat de goedeschaatsenrijders Zondag naar bters(e?) gelegenheid zochten en vonden. Via een nat pak werd reeds Zaterdagmiddag de beek op den Helder geexploreed en Zondagmiddag kon vanaf den Helder tot aan de Huitinkbrug aan een stuk worden gereden. Vooral in Buskers, waar het ijs nog jong en betrkkelijk dun was, was een schitterende baan. Blank maagdelijk ijs, waaronder de kiezelsteentjes te tellen waren, zonder scheuren of barsten en een prachtige lengte Het begin bij Den Helder was in den morgen ook zeer goed, maar werd namiddags door de drukte enigszins bedorven, temeer waar sommige jongeren, niet tevreden met zoo'n mooie gratis baan, meenden de zwakste plekken nog eens extra te moeten vernielen. Voor zoover de dadertjes **onder onze lezers** zijn, willen we hun mededeelen, dat het geen jongens- maar kwajongens-werk is.

Weest dus in het vervolg zoo hoffelijk om mee te helpen, dat het mooie niet bedorven wordt. Wij hebben van deze plaats af onze Winterswijk-sche IJsvereniging al verschillende complimenten gemaakt over de prestaties tot heden toe. Het bovenstaande zal misschien minder aangenaam zijn. Misschien vindt alles zijn oorzaak in het feit, dat enkele dagen geleden de weersvoorspellingen dooi aangaven, zoodat eenigszins logisch geredeneerd de baan toch nog maar enkele dagen geschikt zou blijven. De baan was echter Woensdag al niet meer geschikt en inplaats van vast te houden aan het idee : ieder kwartje is er één, had men moeten zeggen : Wij zullen proberen nog iets goeds te fabriceren en een deel van de buiten-verwachting hooge totaal-entrées daaraan moeten spenderen. Met dit ijs wordt geen reclame gemaakt en er had beter een kans voor iets beters genomen kunnen worden. Als deze regelen gedrukt worden , zal ondanks het feit dat wij thans schrijven bij 10 graden vorst, misschien de dooi al weer zijn ingetreden met kans, dat deze winter het ijsseizoen gesloten is. Laten de heeren dan deze regels in December a.s. weer lezen en onthouden. begint dezen zomer van Uwe provenues met het bouwen van een aardige ijstent, annex garderobe en fietsenbewaarpplaats en we weten dat de goede wil er is." Zo, daar kon de ijsvereniging het mee doen. Maarstaan de beste stuurlui niet altijd aan wal?

Pas in 1933 vinden we weer berichten over onze vereniging.

Dan wordt eind januari 1933 op een donderdagmiddag een serie wedstrijden uitgeschreven. Volgens de NWC was het prachtig weer en was er volop belangstelling. Liefst 80 deelnemers. De uitslagen waren als volgt:

Behendigheidswedstrijden voor jongens tot 14 jaar:

1^e prijs Jan Velthuis
 2^e prijs W.J. Bausch
 3^e prijs G. Ansink
 4^e prijs Jan Heesen
 5^e prijs H.ten Pas
 6^e prijs Kees Romeijn
 7^e prijs Jan Schuurman

Schoonrijden voor Dames:

1^e prijs Riek van 't Kaar

Schoonrijden voor Heeren:

1^e prijs W. Doeleman

2^e prijs H.Hofmeijer

3^e prijs J. Heijink, Gelria

Behendigheidswedstrijd voor meisjes tot 14 jaar:

- 1^e prijs P. van de Plaats
- 2^e prijs Hans Tjeenk Willink
- 3^e prijs Ina van den Berg
- 4^e prijs Alie Bruil
- 5^e prijs B. Engelsman
- 6^e prijs Martje Jansma
- 7^e prijs Hetty Willink

Schoonrijden voor paren:

- 1^e prijs Mej. Scharrenburg - H. Hofmeijer
- 2^e prijs Mej. R. van 't Kaar - W. Doeleman
- 3^e prijs Mej. Jansen - J.R. Verwers

Hardrijden voor Dames: 120 M.

- 1^e prijs R. van Engeland
- 2^e prijs H. Monster
- 3^e prijs E. Plantinga
- 4^e prijs S. van Brakel

Hardrijden Heeren 500 M. :

- 1^e prijs P. Monster
- 2^e prijs H. Hijink, Huppel
- 3^e prijs A. Hijink, Huppel
- 4^e prijs P. Nuys
- 5^e prijs J.W. Smalbraak, D 10
- 6^e prijs H.W. Lichtenbarg

Pas in 1933 vinden we weer berichten over onze vereniging. Onder voorzitterschap van den heer Ten Houten werd begin november de jaarvergadering gehouden. Het verslag van deze vergadering meldt dat de financiële situatie voor die tijd vrij rooskleurig was. Het aantal bestuursleden werd zelfs uitgebreid tot 11 personen. Er was dus wel werk aan de winkel! Op merkelijk is het besluit dat genomen werd om het bestuur te machtigen met het gemeente onderhandelen over het gebruik van het zwembad als ijsbaan. Kennelijk voldeed de "Schoten" niet helemaal. Deze baan zou ook niet onder water gezet worden. Er werd ook nog op gewezen dat reeds in 1930 besloten was koninklijke goedkeuring op de statuten aan te vragen.

Men verzocht het bestuur dit zo spoedig mogelijk in orde te maken. Het bestuur besprak met het gemeentebestuur de mogelijkheid om het strandbad als ijsbaan te gebruiken. Dat kwam voor elkaar. Er kwam een strenge winter en alras kon het zwembad als ijsbaan beproefd worden. Op 19 december 1933 adverteerde onze vereniging dat de baan, ijs en weder dienende ter beoordeling van het bestuur, verlicht was van half zeven tot half tien, op 20, 23, 24, 25, 26 en 27 December. Een andere advertentie, van W. Bausch, repte reeds op 8 december van een verlichte baan met muziek bij Den Helder! Dus ook nog concurrentie!

Naar de heer H. Th. Hofstede mij meedeelde, werd het strandbad als ijsbaan geen succes. Men had teveel last van het zand dat rond de baan lag. Het is dan ook slechts bij dit ene jaar gebleven. Dat blijkt uit een verslag van onze vereniging onder leiding van voorzitter L. Faber, op 13 november 1934. Voor deze jaarvergadering kwamen 19 van de 479 leden opdagen. Besloten werd weer terug te keren naar de "Groote Schoten", maar met die restrictie, dat het bestuur werd opgedragen met de eigenaar over verbeteringen te onderhandelen. Ook werd besloten op de statuten koninklijke goedkeuring aan te vragen. Er werd een commissie met de heren ten Houten, Hoefer, Hofstede, en Jansma benoemd om een en ander nog eens goed te bekijken. Het bestuur zou nagaan in hoeverre men zich kan verbinden met de "Nederlanschen IJsbond". Men dacht aan een propaganda avond. Eind januari 1935 werd een ledenvergadering belegd ter vaststelling van de gewijzigde statuten en huishoudelijk reglement. Het concept werd goedgekeurd en daarna werd met algemene stemmen besloten de koninklijke goedkeuring aan te vragen.

De secretaris werd opgedragen in correspondentie te treden met de K.N.S.B. om te informeren op welke wijze, en onder welke condities, men lid kon worden. Men kon dan als de statuten waren goedgekeurd, op de volgende vergadering een definitief besluit nemen. Het bestuurslid J. Willink Azn. legde zijn functie neer, nadat hij 25 jaar deel had uitgemaakt van het W.IJ.V.-bestuur! In beginsel werd besloten een feestavond te organiseren, indien er deze winter geen ijs kwam. Doch begin februari begon het toch te winteren en op een Zaterdag kon de Omroeper(!) bekend maken dat de baan de volgende Zondagmorgen zou worden opengesteld. Helaas duurde de pret maar een zondag, want het ijs was eigenlijk niet sterk genoeg én het begon weer te dooien. Een aardig gedichtje van Van Dijk geeft de stemming weer:

Korte vreugde

De ijsbaan "de Schoten"
Was fijn voor elkaar
Voor 't eerst was ze open,
Tenminste dit jaar.
Het ijs was er minstens,
Zoo glad als een aal.
We hoorden niets anders,
Dan Wintersche taal
De schaats was er koning,
Regeerde het ijs;
Een flink aantal rijders,
Was 't grootste bewijs.
En kwam men al schaatsend,
Aan 't einde der baan,
Welnu, men begon weer,
Van voren af aan.
We zwierden en zwaaiden,
Van achter naar voor,
Doch eer dan ons lief was,
Kwam 't water er door.
't Was gauw te bewijzen,
Als een klontje zoo klaar:
Het ijs was te licht, en
De menschen te zwaar.
Het was voor de rijders,
'n Kortstondige vreugd,
Het ijs dacht: de korthed,
Is steeds nog een deugd.

28 Maart 1936.

No. 75.

UITTREKSEL.

Bij **Wilhelmina**, *bij de gratie Gods.*
Koningin der Nederlanden, Prinses van
Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Beschikkende op de verzoekschriften ter bekoming van erkenning van de daarin genoemde, voor minder dan dertig jaren aangegane vereenigingen door goedkeuring van hare daarbij overgelegde statuten;

Gelet op de voorschriften der wet van 22 April 1855 (*Staatsblad* n°. 32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder;

Op de voordracht van Onzer Minister van Justitie van den
26. Maart 1936, 1ste Afdeling B, N°. 800 ;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

de overgelegde statuten der navolgende vereenigingen goed te keuren en deze vereenigingen mitsdien te erkennen; te weten:

- 1e. enz.
- 4e. de vereeniging: "Winterswijksche Wsvereeniging", gevestigd te Winterswijk;
- 5e. enz.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, enz.

te Grave w. hage, den *28 Maart* 1936.

De Minister van Justitie,

(Get.) *Van Schaik*

(Get.) WILHELMINA.

Overeenkomstig het oorspronkelijke,

De Secretaris-Generaal bij het Departement van Justitie,

(Get.) *J. P. de Meijere*

Voor eensluidend uittreksel,

De Secretaris-Generaal voornoemd,

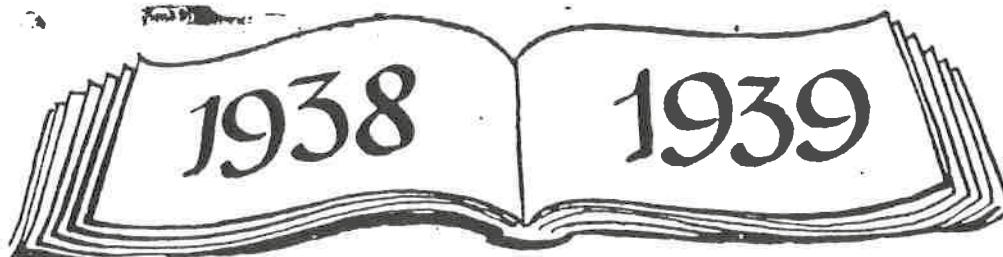
J. P. de Meijere

Midden november 1937 lezen we in de NWC pas weer over activiteiten van de W.IJ.V. Het ledental was door de ijsloze winters enigszins teruggelopen. De heren Hoogeveen en Hoekstra werden in het bestuur herkozen en de heren H.Th. Hofstede en J. Hoornenborg maakten hun opwachting als nieuw bestuurslid. In de kascommissie werden benoemd de heren P. Nuys, J. Schuurman en M.J. Scheepstra.

Vermoedelijk waren de moeilijke crisisjaren de reden dat men tot verlaging van contributie overging. Zodoende hoopte men ook meer leden te krijgen. Berichten over ijspret konden we niet meer ontdekken dus gaan we maar door naar 1938 toen in november weer de traditionele ledenvergadering gehouden werd. Er werd besloten de contributievaststelling uit het reglement te lichten en in 't vervolg door de algemene vergadering te laten regelen. Overigens werden de contributie-bijdragen weer verlaagd! De aftredende bestuursleden J.G. ten Houten, J.B. Hoornenborg en G. Wever werden herkozen. Nieuw werd de heer Dulfer jr. toegevoegd. Besloten werd een gratis rijwielbergplaats in te richten bij de ijsbaan voor leden. Die is vermoedelijk wel gebruikt getuige de tekst van een poëtisch jaaroverzicht in de NWC:

**en even nog gauw, voor het einde ging komen,
heeft hier koning winter een kijkje genomen,
met „vorst'lijk" gevolg, in hun witte gewaden,
en 't vroom door hun toedoen, soms zeventien graden!**

Ook uit het verslag van de ledenvergadering in begin december 1939 blijkt dat het afgelopen jaar een goed schaatsjaar was geweest. Wel veel sneeuwval. Opvallend in het verslag was de aanschaf van een lichtinstallatie, die dat afgelopen jaar beproefd was en goed voldeed. Uit het verslag kon ook opgemaakt worden dat de vereniging goed geboerd had. Ondanks hoge kosten - lichtinstallatie, sneeuwruimen enz.- kon het jaar toch nog met geringe winst afgesloten worden.

Over de oorlogsjaren kunnen we helaas weinig zeggen. Kranten waren op het moment van schrijven niet toegankelijk. Dat is eigenlijk wel jammer, want juist in deze overigens wel zeer duistere periode, vielen wel enige zeer strenge winters. De winter 1939 - 1940, en 1940 - 1941, 1941 - 1942 behoren tot de strengste van de laatste eeuwen!

Bovendien: drie Elfstedentochten op rij is ook iets unieks! Uit helaas zoek geraakte notulen kunnen we ons herinneren dat ook onze vereniging in die periode flink actief geweest is, maar een redelijk nauwkeurige beschrijving van die periode was ons niet mogelijk. Misschien lukt ons dat op een later tijdstip. We kunnen eerst de draad weer opnemen in november 1945. Onder voorzitterschap van de heer Tj. Hoogeveen komt onze vereniging bijeen op 22 november 1945. De overleden secretaris, de heer G. Wever, werd herdacht. Kort daarop was er reeds een vorstperiode, want in de NWC werd al voor zondag 16 december een koppelwedstrijd te Lochem aangekondigd. Of dit allemaal doorgegaan is, vermeldt de historie niet.

Toch zette de winter wel door! Eind januari 1946 vonden al schoolwedstrijden van de H.B.S. en de Ambachtsschool plaats. Voor zaterdag 26 januari 1946 werden er kortebaanwedstrijden uitgeschreven door onze vereniging.

men vond destijds de deelname tegenvallen want men schreef: "slechts!! 23 mannen en vrouwen!" Van publieks zijde werd de belangstelling ook matig genoemd. Winnaar werd bij de heren A.H.A. Odding met op de 4^e plaats ons latere bestuurslid Y.Heidstra. Saillant detail in het verslag was de mededeling dat de heer van 't Kaar de befaamde noren bereed. Helaas kwam hij ten val, waaruit men concludeerde dat noren niet geschikt waren voor de kortebaan! Bij de dames wist mej. A.G. Hesselink de eerste prijs te bemachtigen.

Op donderdag 21 november 1946 werd er weer een ledenvergadering gehouden bij café Kraaijenbrink op de Markt. De vergadering werd geleid door waarnemend voorzitter J.B. Hoornenborg. Er werd gesproken over de aanleg van een elektrische verlichting met behulp van ijzeren lichtmasten.

Deze verlichting is tot het eind van de periode "De Schoten" in gebruik geweest! Ook werd er een regelings- en wedstrijdcommissie benoemd.

Een verheugende mededeling was, dat de stuw bij Den Helder weer hersteld was. Deze was tijdens oorlogshandelingen door de Duitsers vernield.

Deze stuw was voor de ijsbaan "De Schoten" van vitaal belang.

Alleen wanneer het water voldoende hoog opgestuwd was, kon men "De Schoten" onder water laten lopen. Men was dus afhankelijk van deze stuw en daarmee van de eigenaar van het stuwrecht. Gelukkig vormde deze laatste persoon zelden een probleem en werden de afspraken met hem vaak bezegeld met een gezellige borrel.

Net als het voorgaande jaar viel de winter alweer vroeg in. Midden december was het al weer hevig winter en werden alom in den lande schaatswedstrijden en toertochten gehouden. Het zou de op drie na de strengste winter sinds 1740 !! worden.

Onze vereniging startte dat jaar met een prachtig initiatief. "Ome Jan" Bolt, de uitvinder van het droog-schaatsen, en wiens oefeningen nu nog uitgevoerd worden door de meest befaamde hardrijders over de hele wereld, kwam op "DE SCHOTEN" een demonstratie geven en in de "HARMONIE" een lezing houden.

Ons inziens is het waard de aandacht die aan dit feit gewijd werd in de plaatselijke pers volledig weer te geven. De N W C van 18 december meldde het volgende:

Demonstratie op "De Schoten" van oud-kampioen J. Bolt.

a.s. Donderdagmiddag worden op de ijsbaan "De Schoten" persoonlijke wedstrijden op de schaats gehouden over 400 meter met vrije deelname. De 400 meter is altijd een mooi wedstrijdnummer en wij twijfelen niet, dat zeer veel prominente rijders aanwezig zullen zijn om elkaar op de schaats te bekampen. Temeer zullen deze wedstrijden de belangstelling van de schaatsliefhebbers trekken, nu de heer Jan Bolt, oud-kampioen van Nederland zich bereid heeft verklaard het streven van de Winterswijkse IJsvereniging, om de wedstrijdssport op een hoger peil te brengen, te willen steunen door 't geven van demonstraties en bespreking van zijn droogtrainingsysteem. De heer Bolt is wel bekend, doordat hij met de Hollandse schaatsenrijders in Noorwegen trainde. Op zijn buiten "De Stoevenbeld" bij Cochem ontvangt hij reeds jarenlang leiders van de schaatssport uit alle delen van 't land, die zijn trainingsmethode komen bestuderen en weer verder uitdragen. De heer Bolt is er na jarenlange studie in geslaagd een droogtrainingsmethode samen te stellen, waarvan bij een nauwkeurige navolging succes niet kan uitblijven. Men kan het gehele jaar oefenen en is niet meer gebonden aan het korte ijsseizoen. Temidden van de bossen heeft de Bolt een trainingsbaan aangelegd en hier demonstreerde hij ons enige dagen geleden zijn methode.

Grote
IJswedstrijden
op „De Schoten”
over 400 M. (persoonlijk); deelname vrij
flinke prijzen,
op **Donderdag 19 Dec. a.s.**
half drie nam.
Aanmelding tot twee uur n.m. aan de baar

Demonstratie van dhr. J. Bolt
oud-schaatskampioen van Nederland.
's Avonds half acht: **DEMONSTRATIE en**
CAUSERIE van den heer BOLT over de
DROOGTRAINING in „DE HARMONIE”
Groenloseweg. — **VELJE TOEGANG**

Een eerste vereiste is, dat de wedstrijdrijder (en ook iedere schaatsenrijder) goed kan balansen (sic), zijn lichaam de juiste houding geeft en de ademhaling aan de beweging wordt aangepast.

Veel praktische ervaring heeft de heer Bolt opgedaan door een nauwkeurige studie van de beste Noorse rijders. Wij zijn er van overtuigd, dat veel Winterswijkse hardrijders bij navolging van zijn methode hun stijl en snelheid nog aanmerkelijk zullen kunnen verbeteren. 'sAvonds geeft de heer Bolt een demonstratie droogtraining in de Harmonie. Deze demonstraties trekken overal grote belangstelling en wij twijfelen er niet aan, dat dat velen met deze bijzondere methode zullen komen kennis maken. Ook de rustige baantjesrijders kunnen wij een gang naar de ijsbaan en "De Harmonie" aanbevelen. Voor bijzonderheden raadplege men de in dit nummer opgenomen advertentie."

Op vrijdag 20 december 1946 bracht de N W C verslag uit:

"Demonstratie op "de Schoten" van de oud-kampioen schaatsenrijden Nederland. Donderdagmiddag vonden onder auspiciën van de Winterswijkse ijsvereniging op de ijsbaan "De Schoten" wedstrijden op de schaats plaats. De animo voor deze wedstrijden was zeer gering. Slechts 14 deelnemers hadden zich gemeld. Verreden werd een 400 meter baan. De uitslag was : Heren, 1. S.Dam 43 sec.; 2. W.Damkot 45 sec.; 3. G.J.Assink 46 sec.; 4. J.W. huiskamp 46.5 sec.; 5. J.Zweers 47 sec. Dames, 1. Mej. D. de Hoogh 56 sec.; 2. A.C. Huiskamp 60 sec.; 3. A. Buil 61 sec. Tijdens de wedstrijden gaf de heer J.Bolt,oud-kampioen van Nederland een demonstratie, welke zeer grote belangstelling trok.

In aansluiting op zijn demonstratie op de ijsbaan "De Schoten" gaven de heer Bolt en mej. Alberts in de Harmonie een demonstratie van de droogtrainingsmethode, zoals deze door hen in toepassing wordt gebracht. De heer Bolt besprak in zijn causerie de wijze, waarop hij tot zijn trainingssysteem is gekomen. Twintig jaar geleden ging hij naar Noorwegen om daar het rijden der Noren te bestuderen. Daarna is hij in zijn tuin begonnen om de spieren , die hij nodig had voor het hardrijden te oefenen. Toen hij op dezelfde wijze kon rijden als Noren, heeft hij zijn schaats-techniek van het ijs overgebracht op het droge. Achtereenvolgens liet hij de aanwezigen zien op welke wijze de schaatstechniek thuis kon worden beoefend. De speciale schaatsoefening wordt gesplitst in een indirecte en directe oefening.De indirecte zijn balans- en platvoet oefeningen, het sterk maken van dij-, scheen- en enkelspieren en de schrede-sprong. Zo ontstaat geleidelijk aan de directe schaatsoefening, n.l. de beoefening van de juiste slag; een belangrijke oefening is ook het bochtwerk.

Van de gelegenheid tot vragenstellen werd ruim gebruik gemaakt; vooral de wijze, waarop de schaatsen dienen te worden geslepen, werd uitvoerig door de heer Bolt besproken. Het was een zeer leerzame avond en de aanwezigen waren dan ook zeer voldaan over de wijze, waarop de heer Bolt en mej. Alberts, hun schaatstechniek hadden gedemonstreerd. De heer Hoornborg, wvd. voorzitter der ijsvereniging, sprak aan het einde een dankwoord voor hetgeen werd gedemonstreerd." aldus de N W C van 20 dec. 1946. De winter bleef streng, maar veel meer berichten konden we niet vinden althans niet over onze vereniging.

Eind 1947 werd de traditionele ledenvergadering weer gehouden, maar deze werd slecht bezocht. Toch wel teleurstellend na zo'n strenge winter. Noch droeviger was de situatie in februari 1948. Toen moest onze vereniging zelfs per advertentie melden dat er geen water op de baan gebracht kon worden. men kreeg niet de vereiste vergunning van het Waterschap om het water op te stuwen.

Eind 1948 meldt het ledenvergaderingsverslag dat men door de lichtmasten aanschaf een nadelig saldo had. Daarbij kwam nog dat men geen kontributie geheven had omdat men de leden geen baan had kunnen bieden. Een maatregel die in de toekomst nogal eens herhaald moest worden. Wel besloot men in de komende winter koppelwedstrijden te houden. Ook : wedstrijden voor kinderen en misschien zelfs schoonrijwedstrijden lagen in 't verschiep.

Begin 1950 meldde men dat de openstelling van de baan aangekondigd zou worden door het uitsteken van een vlag bij café 'tZwaantje. Destijds was dit etablissement gelegen vlak tegenover hotel Stad Munster. Eind januari/begin februari 1950 vonden enkele schoolwedstrijden plaats. Eind december, om precies te zijn zaterdag 23 december 1950, waren koppelwedstrijden gepland. Want deze vorm van wedstrijd was in 1942 zo'n succes geweest met deelname van liefst 40 koppels!!

Dan lezen we pas weer over onze vereniging op 24 november 1952. Er bleek het afgelopen seizoen geen gelegenheid tot schaatsen te zijn geweest. Er werd nog wel een sportcommissie ingesteld. Een minder prettige mededeling toonde aan dat onze baan wel medio februari open is geweest. Er had n.l. een ongeval plaats gevonden !! Kort daarop had men wel andere dingen aan het hoofd dan een ijsbaan. De trieste februari-ramp te Zeeland voltrok zich.

Eind 1953 besloot men de ingang aan de "Schoten-ijsbaan" te verplaatsen naar de Binnenweg . Daar zou hij ook blijven tot aan het einde van de "Schoten-periode". Begin 1954 waren er dan eindelijk weer schaatswedstrijden. Weliswaar moesten de wedstrijden nog een keer uitgesteld worden, maar zaterdag 30 januari was het dan zo ver!

Kampioen werd : B. Renskers in 17.6 sec.
2. E .Veentjer 18.2 sec.
3. H.van Duren 18.2 sec.
4. J.Dijk 18.2 sec.
5. H. Severien 18.2 sec.
6. G.A. Buesink 18.4 sec.

Bij de jeugd waren er 23 deelnemers.

Eerste werd B. Bongers in 20. sec.
2. J. Morsing 20.4 sec.
3. G. Kroezeman 20.5 sec.
4. G. Bent 21. sec.
5. P. v.d. Meulen 21.6 sec.

Bij de dames reden slechts 7 deelnemers, met de volgende uitslag.

1. mej. E.M. Bruining 20.6 sec.
2. mej. A. Hesselink 23.- sec.
3. mej. D. Houwers 23.6. sec.

De volgende zondag waren er wedstrijden schoonrijden.

Eerste werd: Willy Reinders
2. Mw. Wilhelm
3. Mw. van Putten

Bij de heren werd de heer Millenaar eerste, gevolgd door de heren Gentenaar, M.Geerlings, en Jac. Jansen.

Bij de paren gingen de overwinningen naar het koppel:

Millenaar - Reinders, terwijl Jansen - Wilhelm, en Koppens - van Putten resp. tweede en derde werden.

Kort daarop, 3 februari 1954 won Jeen v.d. Berg de Elfstedentocht in de snelste tijd tot dan toe: 7 uur 35 min. 5 sec.!!!

En dan te bedenken dat deze schaatsenrijder nu, 1988, nog steeds zijn partij flink meeblaast in het veteranen-marathonschaatsen!!

Op de Jaarvergadering op 22 november 1954 kon men op een voortreffelijk schaatsjaar terug zien. De baan was zeer druk bezocht en de nieuwe ingang aan de Wooldse Binnenweg was uitstekend bevallen. Ook de nieuwe geluidsinstallatie en de nieuwe kapstokken bleken prachtige aanwinsten.

Midden januari 1955 werd de baan alweer bereiden. Voor 16 januari werden werden wedstrijden uitgeschreven om het kampioenschap van Winterswijk.

Kennelijk vonden ze geen doorgang.

Op zondag 27 februari 1955 kon het wel doorgaan. Men had helaas wel kritiek op de organisatie. Het publiek kreeg totaal geen overzicht.

De uitslagen waren:

300 meter meisjes:

1. Truus Boxem, Kotten	45.8 min. (volgens de krant)
2. Dinie Berenschot Miste	48.9
3. Ditie Wiggemans W'wijk	54.2

300 meter jongens t/m 16 jaar:

1. H. Westerveld	Aalten	37.2	
2. G. Bemer	Woold	39.4	Jeugdkampioen van Winterswijk
3. A.J. te Slaa	Aalten	39.5	
4. Th. Jansen	W'wijk	39.8	
5. J,ten Hagen	"	40.	
6 G. Mensink	Miste	40.6	
7. G.Langwerden		56	
8. G.J. Boxem	Kotten	58.	

300 meter heren:

1. J. Kuppers	Lichtenvoorde	35.8	
2. H. Pleiter	"	37.	
3. G. Visser	Winterswijk	37.2	Kampioen van winterswijk
4. J.W. Damkot	"	38.4	
5. W. Jansen	"	38.6	
6. M. Jetten	"	39.	

300 meter dames:

1. mej. N. Masselink	42.2
2. " N. Langwerden	48.4
3 " C. Houwers	50.6
4. mw. van Lemmen	50.8

Het jaar 1955 wordt op 22 november weer afgesloten en herbegonnen met een minder prettige herdenking. In het verstreken jaar was onze waarnemend voorzitter de heer J.B. Hoornenborg overleden.

Daarentegen mocht de heer Peters zijn 25 -jarig jubileum vieren als voorman baanveger. Hij ontving een geschenk.

Men nam voor weer kortebaam wedstrijden voor de wisselbeker te laten verrijden in het komende winterseizoen.

In het vergaderingsverslag van eind november 1956 lezen we dat onze vereniging genoodzaakt was de baan tweemaal onder water te zetten.

Was het verloop "naar het bos" zo groot? Een grote handicap van de "Schoten-ijsbaan was de poreuze wal langs het bos. Deze wal liet zeer veel water door, met als gevolg dat het naast gelegen bos alras blank stond. De ijsvloer op de Schoten zakte daarentegen op de grond en daardoor ontstonden mede scheuren die onherstelbaar waren. Het was dan ook welhaast onmogelijk de ijsbaan langdurig in een goed conditie te houden. Dit tweemaal onder water zetten én de hogeloonkosten voor baanvegers bezorgden onze vereniging een fiks financieel verlies.

Men stelde dan ook voor om de contributie te verhogen en de Gemeente een voorschot te vragen teneinde een veegmachine aan te schaffen en zo de baanvegerskosten te beperken.

De winter 1956 - 1957 bracht helaas geen ijs. Dus waren alle voorbereidingen voor niets geweest. Maar dat risico is inherent aan de ijsvereniging.

Wel werd een veegmachine aangeschaft en de heer Te Brake zou deze machine bedienen. Deze werd reeds het jaar daarop door de heer van Albeslo opgevolgd. In 1959 kon de baan eindelijk weer eens opengesteld worden. De februariemaand van dat jaar bracht nogal wat vorst. Zelfs de kampioenschappen van Winterswijk konden weer verreden worden.

Zij vonden plaats op zaterdag 14 februari . de uitslagen waren:

Meisjes tot 16 jaar:

1. Mia Colenbrander
2. Rinie Berenschot
3. B. Westerveld
4. S. te Selle

Dames:

1. Truus Boxem
2. Alice Broen

Jongens t/m 16 jaar:

1. J.R. Hogeboom - jeugdkampioen
2. J. Bröcking
3. G.J. Donk

4. H. Konings
5. G. Hijink
6. F. Dijkgraaf

Uitslagen van de wedstrijd op 14 februari 1959 (vervolg)

Heren:

1. J. Hoopman - kreeg Ponticbeker + aansteker.
2. A. Valies - kampioen van Winterswijk, wisselbeker + medaille.
3. H. Prinsen
4. H. Westerveld
5. B. Gotink
6. A. Pleiter

Over de winter 1959 - 1960 had men qua vorst weinig te klagen. Maar hevige sneeuwval stelde de opening van de baan telkens uit. Zelfs zakte men een keer met de veegmachine door het ijs. De ijskwaliteit verslechterde, toen er eenmaal gereden kon worden, vrij snel. Ook de watertoevoer leverde nogal wat problemen op.

Het winterseizoen 1960 - 1961 telde slechts twee schaatsdagen, zodat van een mager seizoen gesproken moet worden.

De winter van 1961 - 1962 kende een aantal korte ijsperiodes, die dan misschien niet in sportief opzicht maar wel in financieel opzicht lucratief was voor onze vereniging. Want een korte vorst periode met mooi weer en waarin een weekend valt is voor een ijsvereniging vaak een flinke financiële opkikker. De vereniging had helaas in dat seizoen het verlies van de heer Heesen te betreuren. Hij was een toegewijd beheerder van het materiaal van onze vereniging. Ook de heren Nijhuis en voorzitter Hoogeveen traden, na jarenlange dienst aan onze vereniging, af. Penningmeester Nijhuis werd in zijn functie opgevolgd door Muerders en de heer Hoogeveen werd opgevolgd door de heer Bierma. Wat later zou de heer Heidstra de functie van het overleden bestuurslid Heesen vervullen.

In 1962 werd het 75-jarig bestaan van onze vereniging slechts vluchtig gememoreerd. De heer Hofstede had de geschiedenis van onze vereniging nageplozen. Verder werd besloten de verlichting ter gelegenheid van het jubileum te vernieuwen. De vorsingsarbeid van de heer Hofstede leverde o.a. het volgende artikel in de N W C van 19 november 1962 op:

Winterswijkse IJsclub bestaat 75 jaar

(IJs en weder dienende)

Op 17 november a.s. herdenkt de Winterswijkse IJsvereniging haar 75-jarig bestaan. A.s. maandag wordt een algemene ledenvergadering gehouden ter voorbereiding van het te verwachten ijsseizoen en in deze vergadering zal wellicht even bij dit jubileum worden stilgestaan. Overigens wordt dit jubileum niet officieel herdacht.

Toch menen wij deze gelegenheid te moeten aangrijpen om even enkele regels aan deze vereniging te wijden.

Reeds vóór 1887 was er reeds een comité, dat zich met exploitatie van een ijsbaan bezig hield, maar 17 november 1887 kreeg de vereniging vastere vorm door samenstelling van een reglement en de plannen tot werkelijkheid te brengen tot inrichting van een ijsbaan. De (oude) Winterswijkse Courant van 18 november 1887 schrijft daarover:

„Als nu maar weer en water dienen, dan zullen de Winterswijkers op de Schooten eene gelegenheid vinden tot rijden, die nog ruimer is dan te Amsterdam achter het Rijksmuseum”.

De eerste voorzitter was burgemeester E. Haitsma Mulier; hij werd ter zijde gestaan door de heer R. E. de Haan destijds directeur van de RHBS, J. B. Roelvink (later notaris), P. Goedhart en H. A. Huyskes.

De contributie was f 1,-; wie zich na 1 december meldde als lid moest f 1,50 betalen. Voor die tijd dus een vrij hoge contributie, als men nagaat dat het uurloon van een vakman 11 à 12 cent bedroeg. Wij kunnen constateren, dat de ijsclub haar tarieven niet naar verhouding heeft verhoogd in de loop van de tijd, want thans bedraagt de contributie slechts f 2,- voor een eerste gezinslid, f 1,50 voor het volgende gezinsleden en f 0,50, f 0,75 of f 1,- voor kinderen, al naar gelang de leeftijd. Ook nu nog verhoogd men de contributie, indien men zich na 1 december meldt.

Van de ijsbaan „de Schooten” is niet erg lang gebruik gemaakt; tijdens de eeuwwisseling ging men de „Morse” gebruiken. Dit is het terrein gelegen langs de linkerzijde van de Huininkmaatstraat, dus waarover thans de Morsestraat loopt. Het kostte in het begin het bestuur handen vol geld om deze baan behoorlijk in stand te houden, zodat zij geen geld kon fourneren voor het houden van ijsfeesten. Kritiek daarop bleef niet uit en in de Nieuwe Winterswijkse Courant van 1 februari 1905 verweet zekere X in dichttrant 't bestuur, dat het zo lang peinsde over het houden van een ijsfeest, dat de dooi hen steeds te vlug af was. Maar in het bestuur school een betere dichter (zekere Y), die aardig van katoen gaf. Een fragment van dit gedicht laten we hier volgen:

Des ijsclubs doel
Is om een poel
Op Morse's grond te scheppen
En deze plas
't Is wel wat kras
Kost geld en veel geld weet U!
Primo huur
Is reeds vrij duur;
Daarbij het maaien, slichten
Een stuw daarnaast
In 'n beek geplaatst
En dan de dijken rondom!
Als U het vat
Slaan die een gat
In 's ijsclubs contributies.

Later kwam de vereniging haar financiële moeilijkheden te boven door enkele winters met lange vorstperiodes zonder sneeuw. Toen kon men wedstrijden organiseren. Een van de meest in trek zijnde nummers was de gymkhana-wedstrijd (spreek uit: dzjmkhana). Soms meldden zich hiervoor meer dan 70 deelnemers. Dit waren wedrennen, waarbij de deelnemers allerlei grappige verplichtingen werden opgelegd. Bij de schaatssport zijn deze wel geheel in onbruik geraakt; de laatste 50 jaren zijn ze in elk geval niet meer gehouden.

Op de „Morse” heeft men gereden tot 1929, toen de expansie van Winterswijk in deze richting dit terrein voor wegeaanleg en woningbouw kwam opeisen. Men keerde toen terug tot zijn oude liefde „de grote Schoten” waar men sindsdien is gebleven. Wel werd in 1933 bij de totstandkoming van het Strandbad voor een jaar een proef genomen met een daar uitgezette baan maar algehele bevrediging schonk deze niet. Voorzichtigheidshalve had men de „Schoten” voor dat jaar ook aangehouden.

Op „De grote Schoten” moesten veel moeilijkheden overwonnen worden om het water binnen de wallen te houden, en nog heeft men daar met waterverlies te kampen. Maar de ijsbaan staat bij vorst in het middelpunt van het ijsminnend publiek en wordt dan intensief gebruikt. Sinds 1930 nog meer door het aanbrengen van een avondverlichting. De intensiteit van het gebruik maant het bestuur echter tot de nodige voorzichtigheid bij de openstelling. Men laat het liever een dag langer dicht om een steviger ijsvloer te krijgen. Desondanks gaat door het grote gebruik de bereikbaarheid na zekere tijd sterk achteruit. Men heeft daarom al eens een nacht lang de brandspuit bij zeer strenge vorst de baan laten bevoelien, overigens leverde dit niet het gewenste resultaat op. Dergelijke manipulaties en zware sneeuwval (dus sneeuwruimen) hebben handen vol geld gekost. Om het laatste tegen te gaan, is men enkele jaren geleden overgegaan tot aanschaffing van een veegmachine, hetgeen een flinke besparing betekende.

Spreekwoordelijk is het, dat de dooi invalt, als de ijsclub wedstrijden aankondigt. Desondanks heeft dit het bestuur nimmer weerhouden te pogen wedstrijden te organiseren en zo nu en dan gelukt dat dan ook. Er zijn kampioenschappen met wisselbeker ingesteld; daarvoor bestaat steeds een grote belangstelling.

In zijn 75-jarig bestaan heeft de ijsclub weinig voorzitters gekend. De heer I. G. ten Houten Jr. nam omstreeks 1902 het voorzitterschap van burgemeester Haitsma Mulier over en hij bleef dit tot 1934. De heer L. Faber was voorzitter van 1934-1937, na te voren reeds een kleine 20 jaar deel te hebben uitgemaakt van het bestuur. Hij werd in 1937 opgevolgd door de heer Tj. Hoogeveen, die deze functie in 1961 overdroeg aan de heer ir. A. Bierma. Secretaris was achtereenvolgens R. E. de Haan; G. ten Have; J. Willink Azn.; G. F. Dalenoord; K. J. Post; E. G. Hofer; G. Wever; en sinds 1945 H. W. Schuurman. In 1936 nam de heer H. H. Nijhuis de zorg voor de financiën over van de heer J. J. Post. In 1961 nam de heer P. J. J. Meurders het penningmeesterschap over van de heer Nijhuis.

De samenstelling van het huidige bestuur is thans als volgt: ir. A. Bierma, voorzitter; H. W. Schuurman, secretaris; P. J. J. Meurders, penningm.; en voorts mej. R. Michel, J. Doornheim, H. Th. Hofstede, Th. K. Vos en Jac. H. Jansen.

Met haar 75 jaar is de W. IJ. V. de oudste Winterswijkse sportvereniging, die ondanks haar hoge leeftijd nog kerngezond is en „still going strong” voortgaat, als de vorst zijn intrede heeft gedaan, aan het Winterswijkse publiek menig uurtje van schaatsgenot te bezorgen.

Wij wensen haar in haar streven voor de volgende 25 jaar veel succes.

Voor velen van ons, en zeker voor de samenstellers van dit eeuwverslag, ligt de winter van 1962 - 1963 nog vrij vers in het geheugen. Het was één der strengste winters aller tijden en toch kon onze vereniging weinig schaatsplezier verschaffen. Begin december kon de baan al opengesteld worden en na een periode van dooi eind december opnieuw. Doch hevige sneeuwval afgewisseld met korte periodes dooi én vermoedelijk het moeilijk water houden van de baan deed een volkomen onberijdbare, en wat erger was onherstelbare ijsbaan ontstaan. Ondanks strenge tot zeer strenge vorst kon de baan later geen moment meer opengesteld worden. Bijzonder jammer!!

De daaropvolgende winter, die van 1963 - 1964, mag dan algemeen gezien niet zo streng geweest zijn als de voorgaande, maar voor onze vereniging was deze aanmerkelijk succesvoller. Op 22 december 1963 konden alweer wedstrijden gehouden worden.

De uitslagen waren:

Meisjes t/m 16 jaar:

1. mej. G. Berenschot	f 15,--
2. mej. D. Blekkink	f 12,50
3. mej. H. Dirksen	f 10,--
4. mej. Tenkink	f 5,50

Dames:

1. mej. J. Boll	f 30,-
2. mej. T. Boxem	f 20,-

Jongens t/m 16 jaar (32 deelnemers)

1. W. Goedvree	f 15,-- met beker
2. H. Dibbets	f 12,50
3. H. Nijhuis	f 10,--
4. H. Jansen	f 7,50
5. H.J.Rauwerdink	f 5,--
Troostprijs T. Belder	f 2,50

Heren:

1. H. Geuting, Lievelede	f50,--
2. G. Boxem	f30,-- +wisselbeker
3. J. Faber	f20,--
4. J. Funke	f10,--
5. W. Dirksen	f7,50
6. J.Kempink	f5,-- Aalten

Op Tweede Kerstdag viel de dooi in, maar op 12 januari kon men alweer rijden. Op 22 januari moest men dat jaar de baan definitief sluiten.

Het volgende seizoen, 1964 - 1965, kende slechts twee ijsdagen n.l. 28 en 29 december. Dat waren wel topdagen. Geklaagd wordt er weer over 't feit dat niets te ondernemen valt tegen het sterke waterverlies. Wel heeft men de verlichtingscapaciteit weer uitgebreid.

In januari 1966 was het weer zover dat er wedstrijden verreden konden worden. Op 16 januari waren de uitslagen als volgt:

Heren 16 jaar en ouder:

1. W. Goedvree (wisselbeker)
2. G.H. Beijers
3. J. Hoogeboom
4. A. Weurdink, Arnhem
5. G. Boxem
6. Dirksen, Henxel

Dames 16 jaar en ouder:

1. Mèj. Geuting
2. T. Winkelhorst-Boxem
3. G. Berenschot
4. R. Vruwink-Berenschot

Jongens t/m 15 jaar

1. F. Schilders (jeugdkampioen)
2. M. Schoneville
3. H. Jansen
4. B. Assink
5. F. Postma
6. H. de Bruin

Meisjes t/m 15 jaar

1. D. Blekkink, Corle
2. J. Brethouwer
3. M. Mulder
4. M.J. Schoneville

De wedstrijden werden onder grote belangstelling verreden bij ideaal winterweer. Totaal aantal deelnemers was : 60

Inmiddels was ook een tweede veegmachine aangeschaft, zodat de banen gemakkelijk schoongehouden kunnen worden.

Het seizoen daarop werd een fikse teleurstelling. Wegens water gebrek kon de heer Bausch van de stuw bij Den Helder het water niet voldoende omhoogbrengen om de ijsbaan te inunderen. Daardoor was elke mogelijkheid tot schaatsen bij voorbaat afgesneden.

Het seizoen 1967 - 1968 was al niet veel beter. Er kwam wel ijs op de baan, maar ook veel sneeuw. De baan kon slechts een dag voor leden alleen opengesteld worden. En dat leverde financieel niet veel op....!

Al was het seizoen 1968 -1969 ook al niet om over naarhuis te schrijven, ze bracht toch nog wat geld in 't laatje. Eén druk bezocht weekend in februari vulde de kas weer een beetje bij.

Een belangrijk feit was nog de aansluiting bij de K.N.S.B. Een veel minder prettig feit was dat 't einde van de Schoten-periode in zicht kwam. Onze vereniging werd de pacht voor de Schoten ingaande voorjaar 1970 opgezegd. Een enorme tegenvaller. Hoe nu verder? Er was voorshands geen oplossing.

Het Hilgelo (noodbaan)

Gelukkig was de zandafgraving "'t Hilgelo" in het seizoen 1971 - 1972 een welkome oplossing. Een enorme ijsvlakte, met ondiep gedeelte, stond ter beschikking. Dat gaf nieuwe mogelijkheden en nieuwe problemen. De problemen waren dat de veegmachines die enorme ijsvlakte eigenlijk niet aankonden. Dikwijls lieten deze vegers het uitgeput afweten, waarna weer een langdurige en kostbare reparatieperiode volgde. Een prachtige mogelijkheid diende zich aan voor onze vereniging. Door de grote oppervlakte van 't Hilgelo was het mogelijk een toertocht uit te zetten. En zo slaagde onze vereniging erin de eerste en enige toertocht in de Achterhoek (dat denken we althans) te organiseren. Vele rijders maakten hiervan gebruik en op dit ogenblik begint deze toertocht al haast een traditie te worden.

Het jaar 1971 - 1972 werd helaas geen herhaling van het vorige jaar. Nu slechts drie ijsdagen tegenover de 17 van het afgelopen jaar. Omdat "'t Higelo" steeds dieper uitgegraven zou worden, besloot onze vereniging uit te kijken naar een geschikte lokatie voor een permanente ijsbaan.

Gelukkig hielden de gravers rekening met de wensen van de W.IJ.V., want ze lieten een hoek van 't Higelo ondiep. Zodoende kon daar een ijsbaan gecreëerd worden, waarop met een zekere mate van veiligheid gereden kon worden.

Het seizoen 1972 - 1973 betekende wel het afscheid van een drietal bestuursleden dat jarenlang functies in onze vereniging bekleedde n.l. de heren Hofstede, Nijhuis en Vos.

Over 1973 - 1974 valt letterlijk niets te melden. Er kan niet worden geschaatst en dan staat 't verenigingsleven op een bijzonder laag pitje. Ook het jaar daarop verliep op dezelfde wijze. Een zeer zachte winter bracht ons aan de rand van de financiële afgrond.

Maar de Gemeente bracht redding en verleende ons een éénmalige subsidie van f 3100,-- en tevens verhoogde zij de maximale subsidie die bij een eventueel te kort uitgekeerd zou worden tot f 1000,--

Het jaar 1975 -1976 was een redelijk schaatsjaar, al kwam men niet aan wedstrijden toe. Wel bleek de controle op de baan moeilijk uitvoerbaar.

Seizoen 1976 - 1977 was weer zonder ijsplezier. Daarbij kwam nog dat onze vereniging niet erg welkom was op 't Hilgelo. Dat was om bestuurs-technische redenen, maar het leverde ons bestuur destijds wel veel ergernis op.

Het was eind zeventiger jaren toch wel een moeilijke periode voor onze vereniging, want 1977 -1978 verliep ook al zonder een enkele schaatsmogelijkheid. Er werd nogmaals uitgezien naar een lokatie voor een nieuwe ijsbaan. Van Gemeentezijde werd toegezegd de "Bleekersweide" op zijn geschiktheid als ijsbaan te onderzoeken. maar voorlopig moesten we afwachten..

Ook het jaar 1978 -1979 kende onze vereniging geen "eigen " ijsbaan. Wel werd er ijverig gezocht naar een geschikte plaats voor een ijsbaan, maar dit leverde uiteindelijk niets op. Teneinde raad richtte men maar weer een noodbaantje op 't Hilgelo in, waar zelfs nog wedstrijden konden worden verreden.

Kampioen van Winterswijk werd de heer S. Boschker. Deze was dat bij de voorlaatste wedstrijden , twaalf jaar daarvoor ook al.

Het seizoen 1979 - 1980 werd wéér een onderhandelingsjaar, maar ditmaal zou het uiteindelijk succes hebben. Met behulp van de Gemeente kon een, weliswaar bescheiden, ijsbaantje naast het openluchtzwembad in gebruik genomen worden.

E. IJSBAAN " DE BLEEK".

Dit ijsbaantje naast het zwembad bleek erg gezellig te zijn. alleen bij dagen van topdrukke was het wel erg vol Het was heel sfeervol gelegen en daar genoot het publiek van. Maar jongelui die hun krachten wel eens wilden meten, kwamen al snel "ruimte"tekort. Toen dit baantje goed en wel ingebruik was, besloot Voorzitter H. van der Schaaf zijn functie neer te leggen. Hij was 10 jaar voorzitter geweest en vermoedelijk tijdens de moeilijkste jaren die de vereniging gekend heeft. Hij werd opgevolgd door de heer M.J. Hebly.

Omdat de baan zo klein was, werd al snel het plan opgevat om de baan wat groter te maken. Men nam contact op met de directeur van Gemeentewerken, destijds de heer Klerkcx, om eens te bezien welke mogelijkheden voor vergroting van de baan er waren. Doch de heer Klerkcx bereidde onze vereniging een grote verrassing. Hij stelde n.l. voor te gaan verhuizen en de zo genaamde retentievijver aan de Wooldseweg op zijn geschiktheid als ijsbaan te beproeven. Zo is 't gekomen dat we na twee jaren " De Bleek " alweer verhuisden naar onze huidige, vermoedelijk voorlopig definitieve, plek : de ijsbaan aan de Wooldseweg.

F. IJSBAAN " WOOLDSEWEG "

Het eerste jaar, 1982 - 1983, was deze baan nog niet zo'n succes.

Omdat er geen hek om de baan was, kon de Winterswijkse jeugd ongehinderd op de baan komen. Helaas was het ijs nog niet erg sterk, waardoor de baan erg "beschadigd" raakte. Toen men de baan eindelijk meende te kunnen openen, viel de dooi in.

Wat uit deze ervaring wel bleek, was dat men niet zonder deugdelijke omheining kon. Gelukkig was het Gemeentebestuur bereid onze subsidie

Ijsvereniging stelt ijsbaan open

Voor het eerst in lange tijd kon de Winterswijkse bevolking gisteren de ijzers beproeven op een eigen baan. De werkzaamheden rond de nieuwe 222-meterbaan naast het strandbad net op tijd te zijn afgerond.

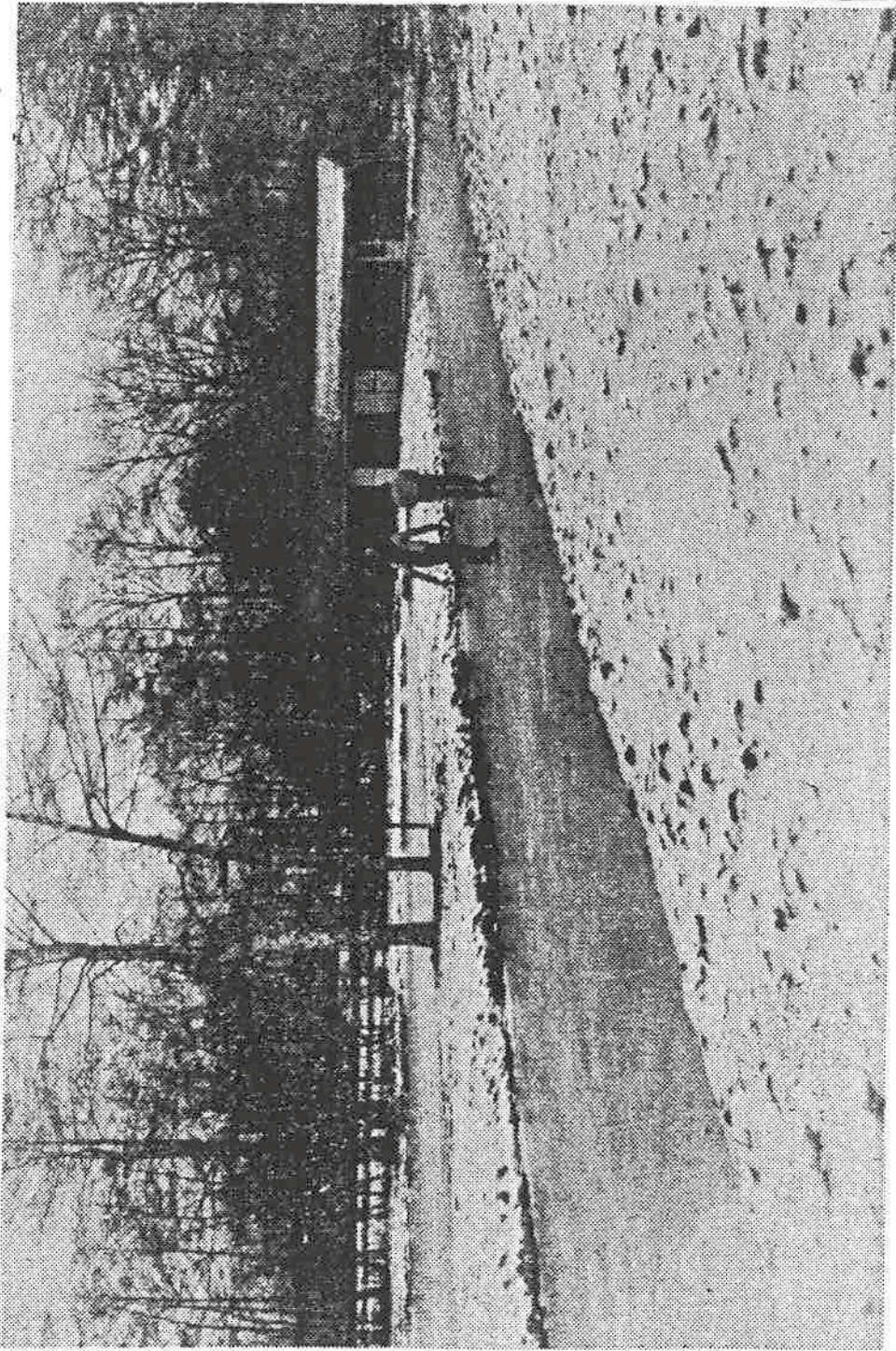
Hoewel de dool voor de deur staat, als

De Bilt de waarheid spreekt, besloot de ijsvereniging gisteren voor het laatste beetje vriesweer de poorten open te zetten.

Een drukte van belang had dat nog niet tot gevolg maar een kleine groep en-

thousiastelingen was toch wel op de ijsbaan te vinden.

De laatste eigen schaatsgelegenheden meer dan tien jaar geleden verloren op De Schoten, doordat toen het pachtsverdrag van de ijsvereniging afliep zonder te kunnen worden verlengd.

ter dekking van een eventueel tekort zodanig te verhogen dat wij in staat waren d.m.v. een financiering een fraaie omheining aan te schaffen. Het aangaan van een geldlening ter financiering van het omheiningproject "noopte" onze vereniging tot het opstellen van nieuwe statuten en reglementen. We werden als het ware heropgericht! Helaas bracht ook het seizoen 1983 -1984 ons geen ijspret, zodat onze ervaring zich voorlopig beperkte tot het opbrengen van water en "nat" houden van de baan.

Seizoen 1984 - 1985 was dan eindelijk het jaar waar we al zolang op gewacht hadden. Volop ijs!! Zelfs de Elfstedentocht vond na vele, jaren weer plaats. Onze vereniging kon de nieuwe baan optimaal uittesten. En wat ook niet te versmaden is; er kwam weer geld in de kas.

Op 't Hilgelo kon onze vereniging voor de tweede maal in haar bestaan de toertocht houden. Vele liefhebbers kwamen op onze toertocht af en ook dat was voor onze club een flinke financiële opkikker.

Toch brachten de twee intensief benutte ijsperiodes van deze winter ook enkele problemen met zich mee. Zo bleek de rioleringsbuis die dwars door onze baan loopt, wel wat erg hoog te liggen.

Men kreeg zelfs een baan met een "heuveltje" erin.

Getracht zou worden deze buis wat te laten zakken. Verder bleek dat onze ouwe getrouwe veegmachines het vele werk dat op hen afkwam niet meer meer voldoende aankonden. Er moest voortdurend aan hen gesleuteld worden. En alsof de pret niet opkon, het volgende seizoen, ...

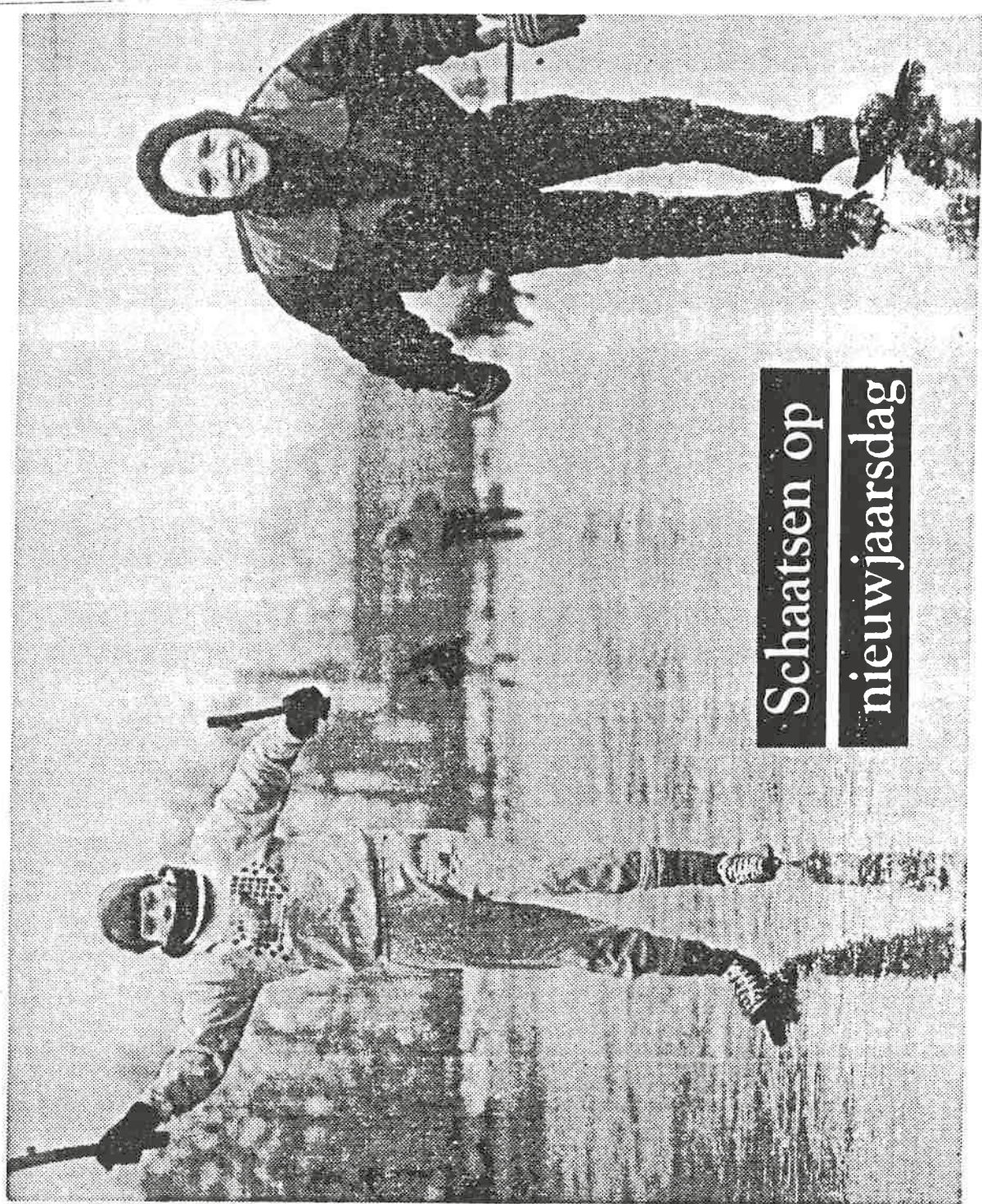
1985 -1986, werd zo mogelijk nog succesvoller. Liefst 27 dagen was onze baan geopend. Van 7 februari tot 2 maart was onze baan aan één stuk geopend. En de kwaliteit van het ijs bleef heel behoorlijk! Dat was mede te danken aan het laten zakken van de buis onder onze baan .

Ook werd de baan enkele malen overgespoten met warm water, met goed resultaat. In het weekend van 15 en 16 februari hebben we achter elkaar onze kampioenschappen van Winterswijk en onze toertocht op 't Hilgelo gehouden. De deelname aan onze eerste activiteit was misschien teleurstellend maar de toertocht trok weer flink belangstelling.

Niet zoals het voorgaande jaar , maar we hadden ook flink concurrentie te duchten van de televisie; Hein Vergeer prolongeerde dat jaar op weergaloze wijze zyn wereldtitel in een prachtig toernooi te Inzell(W.Dld)

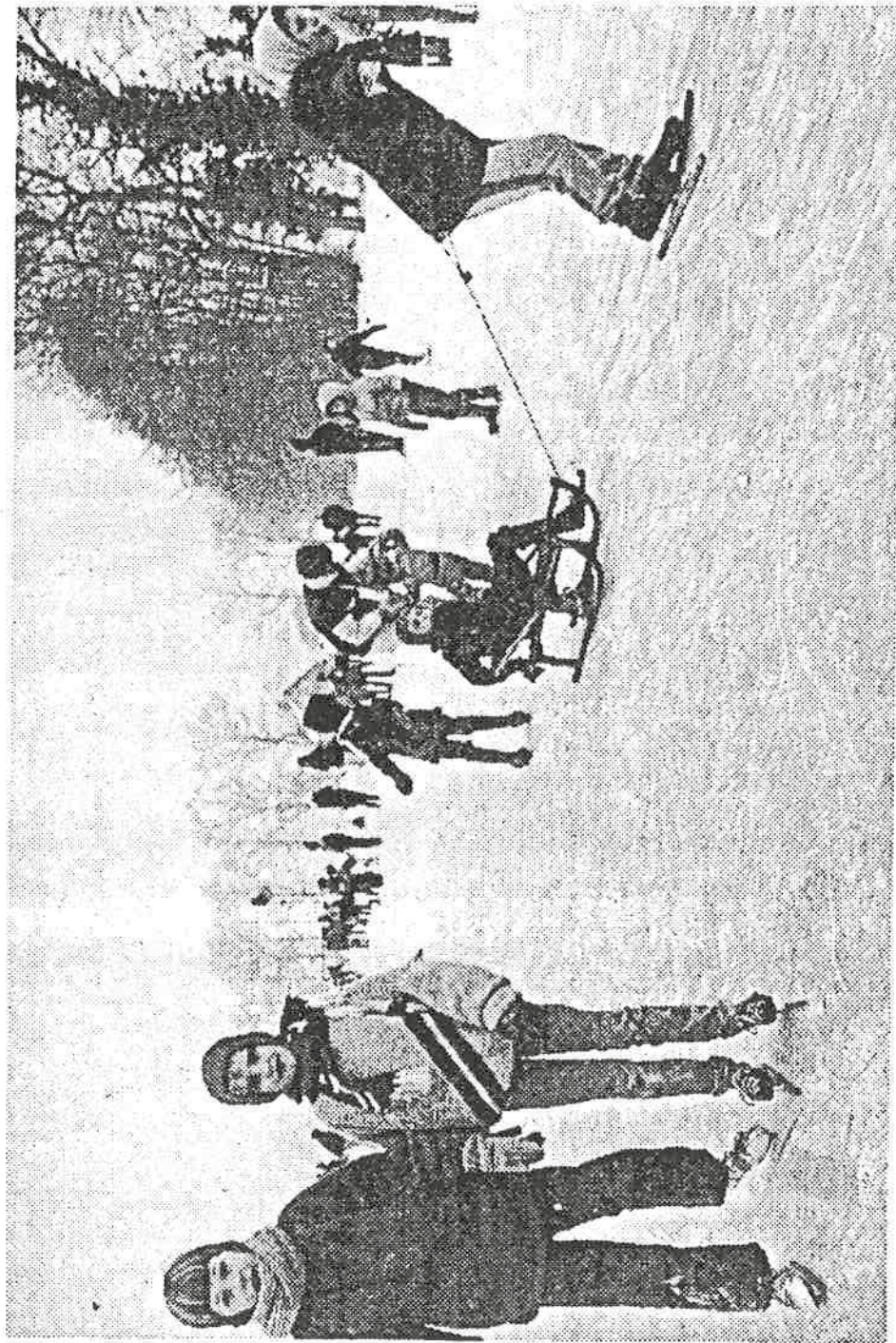

■ **WINTERSWIJK** - De Winterswijkse IJvereniging heeft op nieuwjaarsdag voor een primeurtje gezorgd. Kwam de vereniging in de afgelopen jaren altijd wat achteraan bij de openstelling van de baan, ditmaal was men de „concurrentie” voor. Klokslag tien uur werd gisterochtend het ijs vrijgegeven en al snel trokken de eerste enthousiastelingen hun baantjes op de piste aan de Wooldseweg.

**Schaatsen op
nieuwjaarsdag**

ht snelste in de leeftijdscategorie 13 tot en met 16 jaar. De beste tijd op de 100 meter leek te worden

gemaakt door Dennis Wolsink, maar hij liet het in de finale afweten.

Op de schaatsbaan in Winterswijk kon gistermiddag weer geschaatst worden.

Rondjes draaien op 't Hilgelo

Zo'n 375 schaatsters en schaatsters - ruim 100 minder dan vorig jaar - hebben zondag deelgenomen aan de door de Winterswijkse IJsvereniging op 't Hilgelo uitgezette toertocht.

De eerste deelnemers meldden zich 's morgens al om half tien bij het inschrijfbureau. Er waren er bij die de circa twee kilometer lange omloop in de loop van de dag zestig maal aflegden.

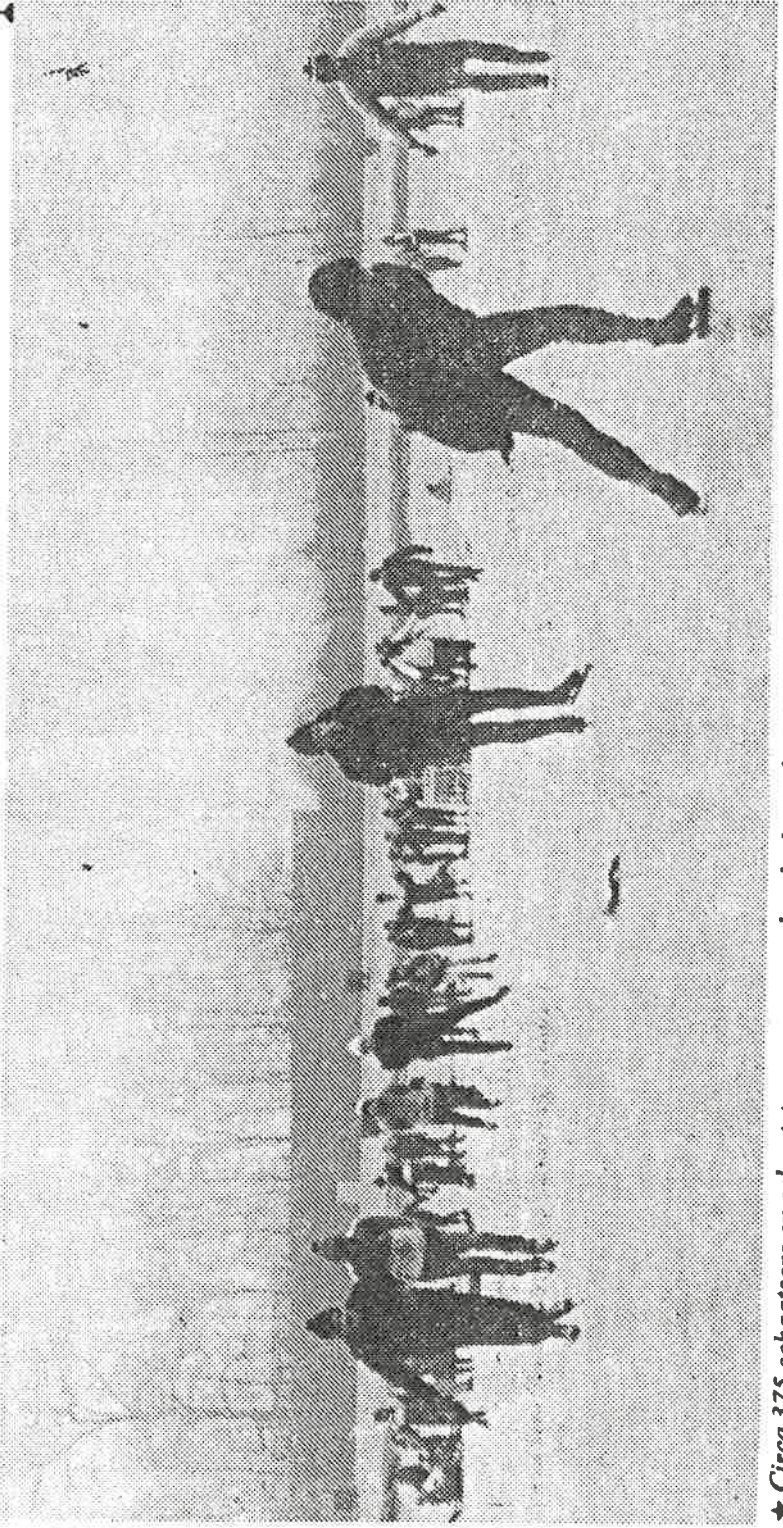
De grootste drukte heerste 's ochtends op 't Hilgelo. Tussen de middag was het er bijzonder rustig, waarna het in de loop van de middag nog weer een beetje aantrok.

Voorzitter ing. M.J. Hebly van de Winterswijkse IJsvereniging wilde na afloop niet spreken van een te- genvallende opkomst. Volgens hem heeft de vereniging zonder enige verwachtingen de toertocht uitgezet

en is het verder allemaal perfect verlopen.

De WIJV heeft door de aanhouden- de vorst enkele goede dagen achter de rug. Weliswaar was het vorig jaar wat drukker op de baan, maar Hebly heeft er alle vrouwen in dat het uiteindelijk ook nu weer een goed seizoen zal worden.

De ijsbaan aan de Wooldseweg gaat, zo lang het blijft vriezen, om half vier 's middags open.

★ Circa 375 schaatsters en schaatsters namen zondag deel aan de toertocht van de Winterswijkse IJsvereniging op 't Hilgelo.

Ook de Elfstedentocht vond weer plaats en een flink aantal leden van onze vereniging wisten deze monstertocht tot een goed einde te brengen. Kortom: een schitterend jaar voor onze vereniging.

Het daaropvolgende jaar was wel niet zo uitbundig als de beide voorgaande, maar 16 schaatsdagen is toch een zeer behoorlijk aantal. Alweer een toertocht op het Hilgelo, waar velen intens van hebben genoten. Toch werden we in maart van dat jaar verrast door een derde vorstperiode, terwijl we het water al van de baan hadden laten lopen. Andrs hadden we zeker nog meer dagen kunnen schaatsen !

Na drie zulke kanjers van winters zag men vol verwachting uit naar onze "jubileum-winter" Vol plannen voor een luisterrijke viering van het eeuwfeest wachtte men de daden van Koning Thialf af..... Maar helaas alleen de zwanen en de eendjes genoten van onze baan.

Noodgedwongen moesten we onze "festiviteiten" beperken tot een gezellige avond bij Frerikshof van bestuursleden en oud-bestuursleden én een dito bijeenkomst in Skopein.

Heeft koning Thialf 't niet op honderdjarigen.....?

BESLUIT:

Wanneer we honderd jaar Winterswijkse IJsvereniging proberen samen te vatten, dan valt op dat de voornaamste activiteit van deze vereniging het in stand houden of creëren van een ijsbaan is geweest en eigenlijk nog altijd is. Vrij lange periodes werd er geschaatst op de "Morse" en de "Schoten" en naar het zich laat aanzien zal ook aan de Wooldseweg jarenlang geschaatst kunnen worden.

Maar omdat zowel de "Morse" als de "Schoten" slechts dankzij grote inspanningen en financiële offers in goede conditie gehouden konden worden én omdat de tien jaren die lagen tussen de sluiting van de "Schoten" en de opening van de baan aan de Wooldseweg ook veel energie en geld eisten, is het misschien begrijpelijk dat de sportieve activiteiten van onze vereniging een beetje in het gedrang kwamen.

Hoewel de baan aan de Wooldseweg nog op veel punten verbeterd kan worden, mogen we toch verwachten dat binnen afzienbare tijd deze baan zal uitgroeien tot een snel berijdbare en goed in conditie te houden ijspiste. De belangstelling voor de schaats-sport is in Winterswijk altijd bijzonder groot geweest. Zeker als men deze interesse afzet tegen de schaarse gelegenheden tot schaatsen die deze streek nu eenmaal biedt.

Van deze interesse voor het schaatsenrijden getuigen o.a. de uitnodiging, vlak na de oorlog, van droogschaatspionier Jan Bolt om voor onze vereniging een lezing én een schaatsdemonstratie te verzorgen, maar bovenal het grote aantal deelnemers uit Winterswijk aan de meest tot de verbeelding sprekende monsterschaatstocht: de Elfstedentocht.

Tijdens de tochten van 1985 en 1986 waren dat er naar schatting 15 à 20 ! Een zelfde aantal Winterswijkers bezoekt ook regelmatig de Deventer Kunstijsbaan teneinde hun schaatsvaardigheid en -conditie te verbeteren of op peil te houden.

Helaas is de ligging van de Deventer Kunstijsbaan, ongeveer 60 km van Winterswijk, zo ongunstig, dat regelmatig bezoek door jeugdige rijders en rijdsters om redenen van tijd en geld haast onmogelijk is.

Zoals reeds aangestipt, kan aan de baan aan de Wooldseweg nog heel wat verbeterd worden. Wensen die bij het bestuur leven zijn o.a. een clubhuis met gelegenheid voor kaartverkoop en opslagplaats voor materieel plus misschien nog een verkooppunt voor versnaperingen. Verder een vaste verlichting en wat verreweg het meest urgent is: een perfecte, zelf-regulerende, wateropbrenginstallatie.

In de verre toekomst kan onze vereniging misschien profiteren van onderzoek dat verricht is door TNO naar het "rendement" van natuur-ijsbanen. Bepaalde maatregelen, helaas niet goedkoop, zouden een ijsbaan kunnen opleveren die een aanzienlijk groter aantal schattsbare dagen kan tellen.

Maar zover is het nog lang niet. We zullen blij zijn wanneer we met ons 125-jarig jubileum een perfecte baan bezitten aan de Wooldseweg ! Tot slot is het opvallend dat vrij weinig bestuursleden de ijskar betrokken hebben. Dat wijst op een enorme trouw aan de vereniging ! (Of viel het niet mee een vervanger te vinden.....?) Slechts acht voorzitters en negen secretarissen telde onze vereniging gedurende deze eeuw van haar bestaan. Penningmeesters waren er nog minder, maar daarbij dient opgemerkt te worden dat deze functie vaak met die van de secretaris gecombineerd werd.

We hopen dat de komende tijd de wensen die bij het bestuur leven tot realiteit mogen komen en dat flinke ijswinters voor veel vertier en sportief genot zullen zorgen.

Pasen 1988

Jopie Schreurs
Ab Govers

